

Vlaams
Parlement

vergadering **C121 – CUL11**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 1 februari 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over citymarketing en de rol van televisieprogramma's - 907 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over programmaverkoop aan stadsbesturen - 946 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het door productiehuisen en de omroepen georganiseerde opbod tussen steden en gemeenten om als gastheer voor televisieprogramma's te kunnen optreden - 948 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de VRT-zoektocht naar een kandidaat-stad voor het programma Villa Vanthilt - 1066 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de beslissing van de minister inzake een subsidie voor mediakritiek - 967 (2010-2011)	17
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over publieksevenementen van de VRT - 999 (2010-2011)	21
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het conflict tussen de Vlaamse uitgevers en Apple omtrent de iPad-applicatie - 977 (2010-2011)	23
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bedrijfs-economische impact van de VRT - 1000 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de studie met betrekking tot de bedrijfseconomische impact van de VRT - 1018 (2010-2011)	27

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Woestijnvis om VT4 en VIJFtv over te kopen
- 1014 (2010-2011) 32

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toepassing van de deontologische code voor journalistiek in VRT-programma's
- 1017 (2010-2011) 37

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over citymarketing en de rol van televisieprogramma's
- 907 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over programmaverkoop aan stadsbesturen
- 946 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het door productiehuzen en de omroepen georganiseerde opbod tussen steden en gemeenten om als gastheer voor televisieprogramma's te kunnen optreden
- 948 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de VRT-zoektocht naar een kandidaat-stad voor het programma Villa Vanhilt
- 1066 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, collega's, dit is een hot item. Ik ben zelf een believer van citymarketing. Steden moeten deze zomer 100.000 euro betalen als ze het populaire Eén-programma Villa Vanhilt willen ontvangen. Dat is maar liefst dubbel zoveel als in 2009 en 25.000 euro meer dan vorig jaar.

Veel steden zijn meer dan ooit aan televisieprogramma's gelinkt. Denken we maar aan Flikken, LouisLouise en Code 37 in Gent, Ella in Lier en de Rodenburgs in Kortrijk. Zulke televisieprogramma's zijn een handige marketingtool voor de steden om zichzelf en de inwoners in de kijker te plaatsen. Daarom was ook de stad Sint-Niklaas geïnteresseerd om Villa Vanhilt te ontvangen. Maar nu blijkt dat de stad 100.000 euro moet betalen in plaats van de 50.000 euro die de stad Gent betaalde in 2009. Dat is een probleem. De schepen van Cultuur van Sint-Niklaas heeft daar vragen bij. Hij vindt dat de steden tegen elkaar worden uitgespeeld.

Burgemeester Daniël Termont van Gent zegt: "De zenders en productiehuzen komen met hun televisieprogramma's en -evenementen schooien bij de Vlaamse steden en de hoogste bieder gaat met de citymarketingtrofee lopen. Ik heb het gezien bij de Kerstparade, waarmee vtm in zowat elke stad kwam leuren. Telkens won de hoogste bieder. Villa Vanhilt werd na het eerste seizoen dan weer hardhandig bij ons weggehaald omdat de kleinere steden Kortrijk en Hasselt meer geld op tafel wilden leggen."

Dat is geen citymarketing meer, maar platte commercie. Wat stellen die bedragen voor? Hebben de centrumsteden de middelen om die programma's binnen te halen?

Ik heb er nog meer problemen mee dat de VRT, gesteund door de Vlaamse overheid, de programma's gebruikt om de steden op een sluiske manier nog eens te doen betalen. De Vlaamse overheid betaalt dus twee keer om programma's te maken: via de Vlaamse dotatie en via de citymarketing van de steden. De VRT passeert twee keer langs de kassa.

Om komaf te maken met deze praktijken, pleit de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) dan ook voor een gedragscode, zodat de populaire citymarketing via

televisieprogramma's voor beide partijen een win-winsituatie blijft. Minister, hoe komt het dat steden vandaag 100.000 euro moeten betalen voor Villa Vanthilt en geen 50.000 of 75.000 euro? Waar ligt precies het prijsverschil?

Betaalt de VRT het productiehuis deMENSEN evenveel als in 2009 voor deze productie? Of betaalt de VRT meer? Waarom moet het verschil door de steden worden betaald? Wat gaat u doen om het opbod tussen de steden te stoppen? Wat vindt u van het idee van een gedragscode voor de dertien centrumsteden?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, de heer Yüksel heeft de situatie uitgelegd. Villa Vanthilt is niet de essentie van het probleem. Dat schiet er een beetje uit en krijgt media-aandacht. Maar de discussie gaat over geld. Iedereen zoekt geld en de steden en gemeenten worden zo stilletjesaan omgevormd tot geldezel voor productie. De VRT besteedt die productie uit. Worden die productiehuisen door de VRT gestimuleerd om geld te gaan zoeken? Moeten zij hun budget bij de steden en gemeenten gaan halen? Of beslissen die dat zelf? Hebt u daar zicht op?

Als dat van de VRT komt, zult u hen moeten laten weten dat die techniek niet zo geapprecieerd wordt. Ik vind het ook vreemd dat de VRT die door de Vlaamse overheid gesponsord wordt, nog eens geld gaat zoeken bij de lagere overheden. Dat is de ziekte van de openbare omroep. Ze willen overal geld aan verdienen, van Sinterklaas tot gemeenten en toeristische programma's. Dat is toch vreemd. Waarom krijgt de openbare omroep dan een dotatie? Volgens mij moet hij overal gratis naartoe gaan.

Citymarketing is misschien wel een interessant gegeven. Als de betrokkenen een goed evenwicht kunnen vinden, kan dat wel. Alle steden die dat willen, moeten daar iets kunnen doen, zonder extra te betalen.

Luc Martens, voorzitter van de VVSG, ziet dat met lede ogen aan. Hij stelt een gedragscode voor waardoor ook kleine steden – die de naambekendheid trouwens meer nodig hebben – aan bod komen. Daar begint het schoentje te wringen. Nu willen de kleinere steden ook al de grote evenementen en heel het circus ontvangen. Het gaat per opbod en wie wrijft uiteindelijk in zijn handen? Ofwel het productiehuis ofwel de openbare omroep, de VRT die dan een nieuwe melkkoe gevonden heeft. Ik vind dat niet kunnen.

Minister, wat vindt u van dit verschijnsel? Het is hier al ter sprake gekomen. In hoeverre kan de Vlaamse Regering maatregelen nemen om de concurrentiestrijd of techniek tussen de steden niet te laten escaleren? Ik heb daar ideeën over, maar ik wil die van u horen. Deelt u de mening van Luc Martens, namelijk dat het opstellen van een gedragscode een oplossing kan bieden?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik heb een nieuwe manier van oppositie voeren gevonden. Ik ben grieperig en kom u allemaal besmetten. Dan ligt de regering ook eens plat.

De heer Tommelein heeft in een vorige vergadering gezegd: we dreigen in een soort opbod terecht te komen tussen de Vlaamse gemeenten. Het voorbeeld dat hier wordt aangehaald, Villa Vanthilt, toont aan dat dat opbod bezig is. Er is meer geld te verdienen met zo'n programma omdat alle steden daarvoor staan te springen. Citymarketing is een echt modewoord geworden. Aan de andere kant zullen er steden zijn die nooit ofte nooit zo'n evenement kunnen binnenhalen. Vele kleine steden en gemeenten zullen nooit voldoende middelen hebben.

Wat is uw standpunt, minister? In hoeverre moeten we een onderscheid maken tussen de programma's die door of voor de openbare omroep worden gemaakt, en die door of voor de commerciële spelers? Dat verschil is belangrijk. Op die manier passeert de VRT twee keer langs de kassa.

Ik heb het al meermaals gehad over de intrede van Sinterklaas in Antwerpen. In hoeverre moet er een onderscheid worden gemaakt? Of moet de markt volledig vrij kunnen spelen? Minister, moet het beleid maatregelen nemen? Moet er worden bijgestuurd? Ik vind het toch problematisch dat gemeenten, die al met krappe budgetten moeten werken, ook nog eens, omdat ze aan citymarketing willen doen, in een spiraal van opbod met grotere spelers terechtkomen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Een jaar geleden hebben we de kat inderdaad al de bel aangebonden, om het met een mooi Vlaams spreekwoord te zeggen. Maar in se is er niet veel veranderd. Het gaat niet alleen over Villa Vanthilt. Het gaat over een ruimer kader. Op 24 februari 2010 had ik het vooral over een ontvangende stad die meer dan 25.000 euro meer moest betalen voor een VRT-programma. Vandaag gaat het over dezelfde opmerking. Als het zo doorgaat, groeien de bomen tot ik weet niet waar. Vorig jaar wees ik u er al op dat de stad Gent, toch niet een van de kleinste, al morde over de stijging met 50 procent. Vandaag weigert CD&V-schepen Lieve Van Daele van Sint-Niklaas 100.000 euro op tafel te leggen. Voor de VRT is dat allemaal geen probleem, want er zijn genoeg kandidaten. Aalst, Diksmuide, Kortrijk, Nieuwpoort, Roeselare, Vilvoorde, Diest, Geraardsbergen, Maaseik, Dendermonde, Leuven en Tielt zouden zijn aangesproken, maar die hebben bedankt voor de moeite.

Minister, toen ik u vorig jaar over dit onderwerp interpelleerde, was er in deze commissie een grote eensgezindheid: het liep de spuigaten uit. Programma's produceren op de kap van de lokale besturen moest toch ter discussie worden gesteld? U stelde toen terecht dat de autonomie van de lokale entiteiten moest worden gerespecteerd en dat u de discussie over een dergelijke financiering wenste te voeren in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst. Welnu, we zijn eindelijk zover: we gaan discussiëren over de nieuwe beheersovereenkomst.

Een aantal collega's, onder meer onze voorzitter, hebben gevraagd wat u vindt van een gedragscode tussen de VVSG en de Vlaamse omroepen. Het zou goed zijn dat de centrumsteden hun eigen afspraken maken en dat ze hun verantwoordelijkheid opnemen. De markt is vrij. Maar de markt wordt wel ontregeld als de openbare omroep op die markt springt en de prijzen voor de producties kan opdrijven omdat de concurrentie tussen de steden alleen maar groter wordt. Dat ze afspraken maken onder elkaar, is hun verantwoordelijkheid. Wij moeten ons als overheid absoluut niet mengen in het debat tussen de lokale overheden en de commerciële omroepen. Maar als de openbare omroep op de proppen komt, onder andere bij Villa Vanthilt, is dat wel onmiskenbaar het geval. Ik ben er principieel tegen dat een omroep die meer dan 300 miljoen euro belastinggeld ontvangt, nog eens langs dezelfde kassa van overheden passeert, waarna die overheden langs de kassa van de Vlaamse overheid passeren omdat ze een tekort hebben in hun begroting. Dat is de realiteit. Dat kan niet langer.

Het is gemakkelijk om te zeggen dat het het productiehuis is als je de meerkost van het programma niet kunt of niet wilt zelf compenseren. De VRT krijgt besparingsopdrachten omdat ze in het verleden te veel heeft uitgegeven. Ze moet een gat dichtrijden. Dan zegt de VRT dat te zullen doen, maar ze zegt ook: "Wij zullen niet meer geven, u moet maar zorgen dat u meer vraagt aan de gemeenten." Kwaliteit moet niet worden gehaald uit de lokale budgetten.

Dan is er nog de discussie wie wie opjut. Jutten de lokale besturen elkaar op? Spelen de omroepen de besturen tegen elkaar uit? Het antwoord zal, zoals steeds, wel ergens in het midden liggen. Minister, voor de VRT kunnen we dat probleem oplossen. Wij kunnen in de nieuwe beheersovereenkomst schrijven dat een openbare omroep noch rechtstreeks noch onrechtstreeks financiële middelen mag verhalen op lokale besturen. Dat zou een mooi principe zijn. Ik hoop dat ik daarvoor steun kan vinden bij mijn collega's en bij u, minister. Want sommige steden prijzen zichzelf aan voor een programma. Andere zeggen dat ze zijn

gecontacteerd door de VRT. Natuurlijk bestaat daarover geen duidelijkheid, tenzij u mij duidelijkheid kunt verschaffen.

Minister, tot slot: volgens het productiehuis van Villa Vanthilt, deMENSEN, wordt de prijs van 100.000 euro vooraf vastgelegd. Als je daarover een uitspraak doet, weten ze u te vinden om al of niet officieel te zeggen dat het niet waar is en dat die prijs vooraf is vastgelegd. Maar dan moet ik toch vragen hoe de keuzes worden gemaakt. Op basis van welke criteria? Dat is helemaal te gek. De prijs ligt vast, en dan zal het productiehuis wel kiezen uit de gemeenten die zich aandienen? Ik moet dus die vragen stellen. Op basis van welke concrete criteria wordt een stad aangeduid? Welke steden of gemeenten worden gecontacteerd door de VRT? Waarom ligt de productiekost plots 25.000 euro hoger dan vorig jaar, en zelfs 50.000 euro hoger dan in 2009?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Een vast bedrag zou een oplossing kunnen zijn. Om de VRT te vrijwaren van allerhande politieke discussies, zeker volgend jaar, want dan zijn er lokale feesten: gemeenteraadsverkiezingen. We ontvangen informatie over het getouwtrek tussen gemeenten en steden – lees: tussen burgemeesters en schepenen – om een evenement in hun stad te krijgen met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen. Je moet het zeggen zoals het is. De openbare omroep moet zeer voorzichtig zijn bij het maken van selecties. Hij mag niet de perceptie creëren van voor de roden te zijn of tegen de oranje of voor de blauwen. Dat is voor een openbare omroep delicaat. Misschien moeten wij ons laten inspireren door wat in China gebeurt: er is een vast bedrag, en dan wordt er een loterij georganiseerd. Je kunt er nog een show van maken. We hebben al het nieuwe gezicht van de Nationale Loterij, Sophie Dewaele. Dat is aantrekkelijk. Men moet dat op een andere manier organiseren. Misschien kunt u, minister, in die loterij met uw onschuldige hand meehelpen?

Voorzitter, ik ben vooral bezorgd om de onafhankelijkheid van de openbare omroep. Maar er is nog een tweede punt, waarover niet wordt gediscussieerd: het meebepalen van de inhoud. Het stoort me vaak, in Villa Vanthilt en in andere programma's, dat er een plejade is van politici. Politici die er zelf toe hebben bijgedragen dat dit programma naar hun stad of gemeente zou komen, wetende dat ze daarmee een goedkope spot krijgen op kosten van de belastingbetaler. Dat speelt daarin mee. Het geldt ook voor de financiering van regionale omroepen. Daar is het alsof er maar één soort nieuws is: provinciaal nieuws. We zien op de regionale zenders elke dag tien gedeputeerden. Minister, wat is de inhoudelijke buffer van dergelijke programma's? Wat is hier de eindverantwoordelijkheid van de openbare omroep? Welke mechanismen spelen mee bij het bepalen van de inhoud? Ik vraag dus niet alleen naar de selectie, maar ook naar de inhoud. De inhoud van veel van die programma's is perfect voorspelbaar.

Minister, het zou goed zijn om dit op de een of andere manier verder te objectiveren. We moeten de steden niet tegen elkaar opzetten. We moeten dit regelen in een beheers-overeenkomst.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik sluit mij aan bij mijn collega's. Als schepen van de stad Sint-Niklaas heb ik een aantal bijkomende gegevens, vragen en opmerkingen.

Ik stel vast dat het feit dat televisiezenders op locatie programma's maken, niet in vraag wordt gesteld. Integendeel, in alle steden en gemeenten is er zeer veel interesse, en ook af en toe wel een tikkeltje jaloezie. Hoe vertaalt men dat financieel? Er is het ene uiterste, waarbij dat mee wordt verrekend in de dotatie die de VRT krijgt. Dan werkt men het door de heer Verstrepen gesuggereerde systeem uit, een spreidingsplan met allerlei evenwichten, zodat iedereen wel eens aan bod komt. Daar zullen dan ongetwijfeld ook vragen over worden gesteld in deze commissie. Ofwel stelt men dat het in huis halen van een programma door een stad of gemeente een meerwaarde biedt. Daar staat dan ook een prijs tegenover, en het is de

lokale gemeenschap, de lokale belastingbetaler die deze extra prijs betaalt. Dat is dan iets minder voor de Vlaamse belastingbetaler, de Vlaamse overheid. Op zich heb ik geen bezwaar tegen een redelijke bijdrage van de stad of gemeente die dat binnenhaalt.

Wat Villa Vanthilt betreft, wil ik mijn eigen verhaal doen. Vorig jaar ben ik als schepen van Stads promotie en Toerisme gecontacteerd door die mensen. Ze hebben me herhaaldelijk meegedeeld dat ze niet aan opbodpolitiek deden, zoals andere programma's dat wel doen. Ook Wielerbond Vlaanderen doet dat: als de bond een kampioenschap wil organiseren in een bepaalde provincie, speelt hij de steden en gemeenten van die provincie tegen elkaar uit. De mensen van Villa Vanthilt waren dus correct en duidelijk: er was sprake van een vaste prijs. De criteria qua toewijzing hebben te maken met het visuele decor en de praktische, logistieke medewerking van de stad of gemeente. Die medewerking komt natuurlijk boven op die prijs: met 50.000 of 100.000 euro is de kous helemaal niet af. Er is immers niet alleen het logistieke, maar er zijn ook de uren van het personeel van de lokale overheid. Voor een uitzending die een maand lang duurt, loopt dat op. Er komt nog een heel pak bij. Wat dat betreft, zijn die mensen duidelijk. Het gaat hen over het logistieke en het kader. Aangezien het gaat over twee reeksen uitzendingen van telkens een maand, willen ze ook wat spreiding hebben.

Vorig jaar waren wij kandidaat. Het programma is toegewezen aan Kortrijk en Hasselt. Om geografische redenen was Sint-Niklaas moeilijker inpasbaar, naar ik veronderstel in combinatie met Kortrijk. Begin dit jaar heeft men me opnieuw gecontacteerd. Bij het toesturen van het dossier zag ik dat er plots, zonder enige uitleg of verantwoording, 25.000 euro bij was gekomen. We hebben naar de reden van die prijsverhoging gevraagd. Daar is eigenlijk nooit een fatsoenlijk antwoord op gekomen. Men heeft ons wel gezegd dat er een aantal nieuwigheden waren en dat die hun prijs hadden, maar heel tastbaar was dat niet.

Minister, de N-VA is er niet tegen dat aan steden en gemeenten een redelijke prijs wordt gevraagd om zo'n programma binnen te halen, maar het lijkt me wel goed dat ter zake een kader wordt vastgelegd, dat mee wordt opgenomen in de beheersovereenkomst die de Vlaamse Gemeenschap zal sluiten met de VRT. De voorzitter van de VVSG suggereerde een gedragscode ter zake.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, ik was hierheen gekomen om te luisteren. Ik was niet van plan me in het debat te mengen, maar als de heer Tommelein Aalst vernoemt in zijn lijst van kleine steden, dan is dat een persoonlijk feit voor mij. (*Gelach*)

We zullen ooit wel eens de gelegenheid krijgen om hem dat betaald te zetten, maar voorlopig zal ik me beperken tot het onderwerp.

Dit is een interessante discussie. Enerzijds voel ik wel veel voor de stelling dat de vrije markt moet spelen. Anderzijds gaat het hier inderdaad om de openbare omroep. Dergelijke programma's worden gebruikt door politici, door burgemeesters en schepenen. Niet alleen de stad, maar ook de gezagsdragers van de stad komen heel prominent in beeld. Ze komen daar de vrolijke frans uithangen, en dat natuurlijk op kosten van de stadskas. Minister, ook ik kijk dus met belangstelling uit naar uw antwoorden over de mogelijkheid dit in de nieuwe beheersovereenkomst te zetten, over de mogelijkheid van een gedragscode.

Ik vind het in dit debat wel vreemd dat men spreekt over de besturen van de centrumsteden alsof het gaat over kleine kinderen, die tegen zichzelf en de verleiding moeten worden beschermd, alsof het gaat over onverantwoordelijke personen die tegen elkaar kunnen worden uitgespeeld. Die Vlaamse centrumsteden tellen toch 80.000, 100.000 of – in het geval van Gent – 250.000 inwoners. Ik hoop dat de bestuurders van die steden van een ander kaliber zijn dan men hier doet uitschijnen. Ik wil die bestuurders er ook voor waarschuwen dat een dergelijk avontuur als een boemerang in hun gezicht kan terugkeren. Ik verwijs naar de Aalsterse situatie. Mijnheer Decaluwe, als men dan meedoet aan een dergelijk project,

ontstaat er zoveel politieke heisa dat die paar keer dat men in beeld komt, niet opwegen tegen alle kritiek die men daarvoor krijgt. Dat is dan toch een afweging die men moet maken.

Minister, ik kijk met belangstelling uit naar uw antwoord. Ik hoop dat de bestuurders van die centrumsteden toch iets meer zijn dan kleine kinderen die door Brussel tegen zichzelf moeten worden beschermd.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik heb nog een zekere band met Aalst. Mocht de VRT contracten afsluiten met Aalst, dan bestaan er gevaarlijke precedentes ter zake. U weet dat Aalst het spel heel slim speelt. Het haalde een programma als Mijn Restaurant binnen, won die wedstrijd dan nog en weigerde vervolgens de rekening te betalen. Dat is een zeer slimme optie. Zoals men in het Frans zegt: 'On veut le beurre et l'argent du beurre.' Ik denk dat de door de VRT opgestelde contracten misschien meer sluitend zullen zijn.

Minister, ik wil het hebben over de inhoud. Ik hoop dat er met de nieuwe beheers-overeenkomst die binnenkort zal worden afgesloten, een nieuwe wind zal waaien bij de openbare omroep, dat er een nieuwe mentaliteit zal zijn. In alle objectiviteit valt immers toch moeilijk te ontkennen dat de openbare omroep de vorige jaren bij momenten is geleid door managers die er zelfs geen idee meer van hadden wat een openbare omroep precies is. Daar werd nooit enige discussie over gevoerd. Een van de pijnlijkste hoogtepunten kwam toen de VRT samen met Belgacom een programma programmeerde dat Studio 11 heette, omdat dat programma op dat moment ook op Belgacom TV liep. Uit eerlijke schaamte heeft men nadien de naam van dat programma moeten veranderen in Studio 1. Dat was immers een beetje te frappant. Dat was een zeer pijnlijk moment.

Ik wil het niet hebben over de vraag of het nu te veel of te duur is, over de vraag of men nu aan citymarketing moet doen. Ik zou graag een reflectie hebben over de vraag of de openbare omroep zich moet bezighouden met dingen als citymarketing. Dat is allemaal heel leuk en interessant, maar ik word daar wat triest van. Is dat het nu waarmee een openbare omroep zich moet bezighouden? Is het de vraag of Marcel zijn villa in Hasselt, Kortrijk, Lokeren of Sint-Niklaas zal zetten? Dat kan me niet schelen. Ik zou graag een discussie hebben over de vraag waar die openbare omroep mee bezig is. Soms heb ik het gevoel dat het enige dat nog telt bij de openbare omroep, de vraag is hoe hij het spel zo commercieel mogelijk kan spelen. Minister, is het niet mogelijk dat we het op een bepaald ogenblik ook eens over de inhoud hebben?

Ik weet het, het is een achterhaald begrip. Maar als ik discussies hoor over het tegen elkaar in competitie brengen van Vlaamse steden om in de zomer een talkshow op hun grote markt te hebben en dat men dan als criterium de grootte van de openbare pleinen inroept, word ik een beetje triest. Als dit de sfeer is waarmee de openbare omroep dit nieuwe decennium binnengaat, dat zullen we geen al te diepgaande discussies hebben over de nieuwe beheersovereenkomst. Kunnen we dergelijke situaties in de toekomst niet vermijden en wat meer praten over inhoud dan over citymarketing, over hoeveel het moet kosten en waarom een stad iets krijgt die toevallig minder geld heeft dan een andere?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik hoor met stijgende en ook geamuseerde verbazing dat deze commissie de kampioen is in het alles willen bepalen: de inhoud, het beheer, het gedrag van de gemeenten en de begrotingen van de gemeenten. Het zijn nog het meest de liberalen die er nog eens regels willen bovenopleggen, zeker voor een openbaar bedrijf. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Dat is geen persoonlijk feit, mijnheer Tommelein, er is hier meer dan één liberaal aanwezig.

Ik ben het eens met de collega die zei dat er misschien te veel politici op de televisie komen in deze tijden. We kunnen daar niet veel aan doen. Ik ben het nog veel meer eens met de

stelling dat, als er al een probleem zou zijn, men daar dan binnen de VVSG eens over moet spreken met de leden en daar desnoods afspraken over maken. Waarom zou je nu één speler in de markt specifiek gaan beperken in de kostprijs van zijn producten of wat dan ook, als men heeft gezegd dat die speler minder middelen moet krijgen en meer op de markt moet gaan zoals andere spelers. Als er al een probleem zou zijn, laat de VVSG er dan voor zorgen dat ze afspraken maken. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Mijnheer Tommelein, u gaat zich toch niet beginnen op te winden over het feit dat iemand uw mening deelt?

Ik denk dat alle steden en gemeenten bezig zijn met citymarketing. Dat hoop ik althans. Of men dan geld wil besteden aan de aanwezigheid van een zender die ervoor zorgt dat die stad of gemeente in beeld komt, of men dat op een andere manier, toeristisch of cultureel, wil doen, laat dat over aan het bestuur. Als je daar in de meerderheid zit, beslis daar dan mee over. Als je daar in de oppositie zit, zorg dan dat die meerderheid verdwijnt omdat ze slechte beslissingen neemt. Waarom gaan we in het Vlaams Parlement bepalen waaraan ze hun middelen moeten besteden? Laat de VVSG aan haar leden zeggen: pas op, want je laat je in de doeken doen door de VRT.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, op 26 augustus heb ik over Villa Vanthilt een vraag ingediend, maar ik heb ze ingetrokken omdat ik het wat delicaat vond. Nu wordt het met groot geweld besproken.

Ik heb drie bekommernissen. Het valt me op, over welk programma het ook gaat, dat er een inhoudelijke beïnvloeding is van de programma's als ervoor wordt betaald door lokale besturen of door andere coproducten. Ik kan er lijstjes van maken als u wilt. Dat kan gaan over het vooruitschuiven van een politieke meerderheid in de steden waar de programma's worden gemaakt. Met alle begrip overigens, want ik zou me waarschijnlijk ook zo gedragen als ik in die meerderheid zat. Qua inhoudelijke thema's zijn er soms elementen van beïnvloeding die ik op zich niet goed vind. Er worden trouwens contracten gemaakt waarin onder andere staat hoeveel seconden beeld van die stad worden gegarandeerd. Geen nonsens daarover, het is echte citymarketing. Ik vind dat de grens tussen reclame voor een stad of een omgeving en inhoudelijke keuzes van een zender zeer onduidelijk wordt. Daarover ben ik bekommerd.

Ik ben een ex-VVSG'er. Ik wil aan de steden en gemeenten zeggen: je moet maar zo zot niet zijn. Dat is misschien een platte opmerking, maar als we onze steden en gemeenten respecteren, moeten ze zelf in eerste instantie het heft in eigen handen nemen en zo zot maar niet zijn. Ik heb het daar in mijn gemeenteraad al over gehad. Ik keur sommige van die keuzes ten stelligste af, maar ik vind dat men daarover op lokaal vlak moet discussiëren. Voor De Rodenburgs bijvoorbeeld vind ik niet dat Kortrijk zou moeten betalen, maar ervoor zou moeten worden gesponsord. Het programma geeft een beeld over de stad dat niet klopt. Laat die steden en gemeenten dat vooral zelf reguleren. Dat is pas liberaal, hé, mijnheer Tommelein! *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Mijn fractiegenoot heeft opgeroepen om het debat vanuit een inhoudelijk standpunt te voeren. Ik vind niet dat de VRT geen kosten mag aanrekenen als ze ergens te gast is – dat doet ze trouwens ook bij heel veel radioprogramma's. De openbare omroep mag echter geen spel van opbod spelen. Hij moet dergelijke dingen tegen kostprijs doen. De openbare omroep moet een soort van terughoudendheid aan de dag leggen en moet op basis van inhoudelijke criteria de afweging maken en een eerlijke verdeling maken. Ik blijf in eerste instantie zeggen: alstublieft steden en gemeenten, neem het heft in eigen handen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb echt een moeilijke kwisvraag gekregen. Ik zal proberen samen met u de zaak wat te ontrafelen, want er worden heel wat vragen en belangen door elkaar gemengd.

In de eerste plaats moeten we weten: wie heeft welk probleem? Dat is niet helemaal duidelijk voor mij. Marketing is een autonome bevoegdheid van de gemeentebesturen. In de gemeenteraad kan men daar voorstellen over doen. De gemeenteraad beslist zelf welke middelen hij daarvoor vrijmaakt. De ene gemeente heeft al wat meer natuurlijke assets dan de andere. Sommige gemeenten hebben de zee, andere hebben de Schelde. Ik vind het persoonlijk ook heel oneerlijk dat de Ronde van Vlaanderen nooit in Limburg passeert. Heel wat Limburgse gemeenten missen heel wat mogelijkheden voor citymarketing. Ik wil het niet belachelijk maken, maar elke gemeente moet zelf weten hoe ze aan citymarketing doet, welke middelen ze daarvoor heeft en inzet. Dat debat kan perfect in de gemeenteraad worden gevoerd. Uiteindelijk legt men daar rekenschap voor af aan zijn eigen inwoners.

In de discussie over hoe de gemeenten daarmee omgaan, maakt het niet uit of het nu gaat over een programma dat wordt uitgezonden op VRT, vtm, Vitaya of gelijk waar. Het is een lokale bevoegdheid om te kiezen wat men met het belastinggeld doet. Ik zou het zeker toejuichen indien men binnen de VVSG een aantal afspraken zou maken. Het zou goed zijn als de VVSG daarin het voortouw zou nemen om het overleg te organiseren en daar ook nog de zenders bij zou betrekken.

Een tweede vraag is: hoe moet de VRT daarmee omgaan? Dan gaat het over de prijs en de inhoud van het programma.

Ik zal eerst een paar facts and figures geven. Het productiehuis dat Villa Vanthilt maakt, deMENSEN, in opdracht van de VRT, heeft effectief het bedrag opgetrokken naar 100.000 euro. Dat bedrag werd op voorhand vastgesteld. Het is dus geen opbod, men kan niet hoger bieden. Het bedrag wordt gemotiveerd door te zeggen dat men vorig jaar een extra inspanning heeft gedaan door een buitenpodium te maken, waardoor er ook een aantal activiteiten buiten konden plaatsvinden en de kwaliteit van het programma en de inhoud ervan kon stijgen. Dit jaar heeft men erin voorzien om bij de zondagavonduitzendingen extra evenementen toe te voegen. Dat is een deel van de meerprijs. Het is maar een klein deel van de kostprijs van het programma.

Men heeft aan meer dan dertig gemeenten gevraagd of ze interesse hebben om deze zomer Villa Vanthilt te huisvesten. Men heeft aangegeven dat men dat bepaalde bedrag vraagt en dat daarnaast de locatie zal worden gescreend, om te kijken of ze geschikt is voor de productie. Daarbij spelen meerdere criteria een rol. Is de locatie goed bereikbaar? Hoe zit het met de veiligheid? Kan de stad voldoende instaan om die veiligheid te garanderen? Dat heeft te maken met de inzetbaarheid van politiediensten en andere diensten. Er zijn ook inhoudelijke criteria. Is de locatie aantrekkelijk? Levert ze een mooi decor op? Is het een bruikbaar plein? Er zijn technische criteria, zoals de elektriciteitsbevoorrading. De VRT probeert daarnaast ook een goede geografische spreiding te hebben. Op dit moment zijn acht van de dertig gemeenten geïnteresseerd. Volgens mij is de knoop nog niet doorgehakt, dus wie ambities heeft, is nog niet te laat.

Is het een dubbele financiering? Ik denk het niet. De VRT mag eigen inkomsten hebben. Dat staat in de beheersovereenkomst. Ik verwijs naar artikel 39, paragraaf 4, waarin wordt bepaald dat de VRT, indien die dat nodig acht, de financiering van de openbare omroepopdracht mag aanvullen met specifieke financiering die door overheidsinstellingen wordt toegekend. Het is dus in lijn met de huidige beheersovereenkomst. De kostprijs van die programma's ligt zeker veel hoger dan 100.000 euro. Wat dat betreft, is de VRT op dit moment in orde.

Hoe zit het met de bewaking van de inhoud van het programma en de beïnvloeding ervan? Collega's, ik zal ook een ontboezeming doen. Er is toch geen enkele klasse die zichzelf zo wantrouwt als de politieke. Wij hebben echt weinig vertrouwen in elkaar. (*Opmerkingen*)

Maar ernstig, er is bij de VRT een kader om die inhoud te bewaken en belangenvermenging te vermijden. In het programmacharter staan, ook voor de externe financiering, belangrijke passages: "We bepalen ons aanbod onafhankelijk en autonoom. We behouden en garanderen in alle gevallen onze redactionele onafhankelijkheid. We laten de inhoud van programma-onderdelen, programma's of programmareeksen niet determineren of bepalen door externe financiers."

Willen we daarmee zeggen dat niets voor verbetering vatbaar is? Wel integendeel. Ik juich het initiatief van de VVSG toe. Zij willen via een gentlemen's agreement onder steden en gemeenten de concurrentie vermijden. De heer Tommelein vindt die concurrentie negatief. Ik verbaas me altijd over zijn liberale inzichten. (*Opmerkingen*)

We kunnen in dit verband twee zaken meenemen naar de beheersovereenkomst. Ten eerste: hoe gaan we om met de financiering? Laten we die extra financiering toe? Laten we die onbeperkt toe? Hoe moet daarover transparant worden gerapporteerd? Ten tweede – en daarvoor ben ik zelf vragende partij – moet de VRT zelf voldoende instrumenten installeren om de kwaliteit te bewaken en de regels intern te toetsen. Wij mogen dat niet doen. De VRT moet dat zelf doen. Het is zeker een aandachtspunt: hoe kan de VRT interne procedures installeren om de kwaliteit te bewaken?

Uiteraard moeten we het debat over de inhoud voeren. Daarvoor is in de commissie een programma opgesteld. Ik heb er zelf toe bijgedragen. Dat debat moet en zal zeker en vast worden gevoerd.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Vandaele, ik denk dat ik me verslik in mijn whisky, maar ik heb hier geen whisky. Sommige mensen lijden toch aan otosclerose. (*Opmerkingen*)

Plotselinge doofheid. Selectieve doofheid. Het verbaast me dat men hier nu uit mijn betoog afleidt dat ik meer regels vraag. Ik herhaal dat ik heb gezegd dat het goed zou zijn als de Vlaamse gemeenten zelf afspraken maken en hun eigen verantwoordelijkheid nemen. Dat valt onder de autonomie van de lokale besturen.

Ik begrijp niet, mijnheer Crombez, dat u zegt dat ik meer regels wil. Wat ik wel wil, in schril contrast tot u, is dat de openbare omroep, de staatsomroep, die betaald wordt met publieke middelen, met ons belastinggeld, zich aan minimale afspraken houdt en zich niet gedraagt als een commerciële omroep. Als u daarin lijnrecht tegenover mij staat, sta ik graag lijnrecht tegenover u. Als u daarom zegt dat ik extra regels wil, ja, ik wil regels voor overheidsinstellingen. Die moeten zich niet moeien op de markt. Die moeten zich aan afspraken houden. Die moeten de markt niet komen verstoren.

Dat gaat hier niet enkel over centrumsteden, beste vrienden. Diksmuide is kandidaat. Ik weet niet of u Diksmuide goed kent, mijnheer Crombez. U bent er ook kandidaat bij de verkiezingen. Het is een gemeente van amper 13.000 inwoners. Bepaalde gemeenten kunnen dat financieel absoluut niet aan.

Minister Ingrid Lieten: Dat is toch betuttelend.

De heer Bart Tommelein: We zullen straks eens kijken hoeveel gemeentebesturen, waar jullie mee aan de macht zijn, komen klagen dat ze te weinig middelen krijgen van de Vlaamse overheid. In mijn stad is dat het verhaal dat uw burgemeester elke gemeenteraad vertelt: er komen te weinig middelen van Vlaamse overheid. Ik stel enkel vast dat u nu zegt: "Laat de gemeenten maar betalen. Laat ze maar tegen elkaar opbieden."

Minister Ingrid Lieten: Laat de gemeenten zelf beslissen.

De heer Bart Tommelein: Mijn punt is duidelijk: laat de gemeenten zelf beslissen, laat ze afspraken of een charter maken. U, als minister van Media en voogdijminister van de VRT, moet ook een kader schetsen waarbinnen uw VRT moet werken. U zegt nu: laat de openbare omroep maar doen wat die wil.

Minister Ingrid Lieten: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb heel duidelijk gezegd dat er transparantie moet zijn over de financiering. Wij moeten bij de volgende beheersovereenkomst samen kijken of we die externe financiering toelaten. Mijnheer Tommelein, misschien moet u mijn visienota eens lezen. Er staat duidelijk in dat ik aandrang op bijkomende interne controle over kwaliteit en objectiviteit.

De heer Bart Tommelein: Minister, als ik u vraag of u maatregelen zult nemen om ervoor te zorgen dat het opbod tussen de gemeenten door toedoen van de VRT binnen de perken blijft, antwoordt u daar niet op. Dan zegt u: vrijheid, blijheid. Daar heb ik geen probleem mee als het over de commerciële omroepen gaat of over de autonomie van de gemeenten, maar wel als het over de openbare omroep gaat. Die moet ermee stoppen zich commercieel te gedragen.

De heer Veli Yüksel: Minister, uiteraard moeten we de lokale autonomie respecteren. De centrumsteden of gemeenten zijn inderdaad oud en wijs genoeg om te bepalen of ze daar gemeenschapsmiddelen tegenaan willen gooien. Maar van waar komen die middelen van de centrumsteden? Van het Stedenfonds. Mocht een commerciële omroep disproportioneel veel geld vragen aan de steden, zou ik er geen moeite mee hebben. Maar de openbare omroep, die geld krijgt van Vlaanderen en dan nog eens van de steden, passeert twee keer langs de kassa.

Ik verwijs naar het rapport van het Rekenhof over de aanwending van de middelen van het Stedenfonds. Daarin stond duidelijk dat er reguliere middelen werden aangewend om aan stadspromotie te doen. Dit toont duidelijk aan dat sommige centrumsteden Vlaamse middelen gebruiken om promotie op de openbare omroep te krijgen. We moeten hier niet zo lichtzinnig over doen.

Ik ben het ermee eens dat we ons van de inhoud niets hoeven aan te trekken. De productiehuizen en de VRT zijn groot genoeg om dat zelf te bepalen. Wie beweert dat de gemeenten zelf mogen beslissen wat ze met dat gemeenschapsgeld doen, moet toch even stoppen. Die middelen zijn immers ook uit het Stedenfonds afkomstig.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: We moeten de autonomie van de steden en de gemeenten respecteren. Volgens de heer Caron moeten ze maar zo zot niet zijn daar zo veel geld aan te besteden. Niet alle gemeenten en steden krijgen echter de kans zo zot te zijn.

Een programmaformat moet in een bepaalde gemeente passen. Een goed voorbeeld is de intrede van Sinterklaas. Aangezien hij met de boot toekomt, is daar op zijn minst water voor nodig. Ik stel voor de sint eens in Boom te laten toekomen. Dat is daar perfect mogelijk. Boom is echter niet in staat 114.000 euro aan VRT Line Extensions te betalen. Die financiële middelen zijn er niet. Boom is zeker niet in staat om, terwijl VRT Line Extensions nog eens het sponsorgeld van de affiches binnenhaalt, voor 27.000 tot 30.000 euro aan de logistieke ondersteuning te bieden. Aangezien Boom dat niet kan, is er geen eerlijkheid. Ze hebben niet de kans zo zot te zijn.

Ik blijf erbij dat de VRT tweemaal langs de belastingskassa passeert. Ik weet dat het decreet de VRT toelaat bepaalde zaken te commercialiseren. Er is een groot verschil tussen het uitbrengen van een dvd van een bepaalde reeks van de VRT en langs de gemeentekassen passeren. Ik weet niet hoe de rest van de commissie daarover denkt, maar ik vind dat in elk geval problematisch.

De heer Decaluwe heeft terecht opgemerkt dat de aanwezigheid van een groot evenement van de VRT in een stad altijd in politieke reclame op kosten van de belastingbetaler resulteert.

Als de sint in Antwerpen aankomt, is het voordeel op zijn minst dat de burgemeester nog eens deftig is gekleed. Het blijft echter elke keer een show voor een bepaalde persoon. De andere politieke partijen en aanwezige politici vangen bot. Dit blijft een scheeftrekking. Hetzelfde geldt trouwens voor het Glazen Huis. Burgemeester Termont was aanwezig bij de opening en kwam diezelfde avond ook in De Laatste Show. Dit is politieke promotie en dat kan de bedoeling niet zijn.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik dacht eigenlijk dat dit een korte discussie zou worden. Ik vind het boeiend dat dit onderwerp zo uitgebreid aan bod komt. Ik zou echter graag naar de essentie van mijn eigen vraag om uitleg terugkeren.

Mij interesseert het niet wat de steden en de gemeenten op dit vlak uitgeven of hoe ze die beslissing nemen. De essentie van de zaak is dat deze vorm van financiering van de openbare omroep moet worden herbekeken.

De minister heeft verklaard dat dit in de volgende beheersovereenkomst zal gebeuren. Nu is dit echter toegelaten. Ik stel me daar vragen bij. Ik vind dit geen goede zaak. Een openbare omroep, die al publieke middelen ontvangt, zou dit als dienst aan de steden en de gemeenten moeten aanbieden. Ik ga zelfs verder. Indien een groot evenement wordt gepland, zouden steden en de gemeenten de openbare omroep geld voor facilitaire diensten moeten kunnen vragen. Ik vind dat de steden en de gemeenten dit recht zouden moeten hebben. Nu is de situatie omgekeerd.

In het buitenland verloopt dit anders. De producties die in bepaalde gebieden worden gedraaid, moeten aan verschillende voorwaarden voldoen. Misschien moeten we eens naar die andere systemen over de grens kijken.

Op dit vlak volg ik de redenering van de heer Van Der Taelen. De openbare omroep heeft een handeltje opgezet. Welke stad of gemeente zal geld betalen? Ik vraag me dan af of de VRT omwille van de locatie of omwille van de centen naar een bepaalde stad gaat. Dit zijn de redeneringen die hieruit volgen. We moeten hier gewoon mee stoppen. In de nieuwe beheersovereenkomst moet dit worden herbekeken. Dit zou de discussie een halt toeroepen. De openbare omroep zou, indien hij in bepaalde steden producties wil opzetten, moeten werken met de middelen die hij heeft.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik wil nog iets melden aan alle commissieleden die hier over de inhoud en de autonomie discussiëren. Bij het aantreden van de nieuwe Vlaamse volksvertegenwoordigers in 2004 heeft een eminent minister van Financiën een uiteenzetting over het beheer van de financiën van de Vlaamse overheid gegeven. Ze heeft toen de les meegegeven dat een minister van Financiën elke frank tweemaal moet omdraaien alvorens hem uit te geven. In haar tijd ging het nog om Belgische franken en niet om euro's. Ze heeft daar altijd goed over nagedacht. Het is immers niet haar frank. Het is de frank van de belastingbetaler die wordt uitgegeven.

Ik kom net uit de commissie Welzijn. Daar heeft een hoorzitting over de armoede in Vlaanderen plaatsgehad. De VVSG heeft daar terecht verkondigd dat de OCMW's van de Vlaamse overheid te weinig middelen krijgen om de armoede te bestrijden.

Minister, u bent ook bevoegd voor de armoedebestrijding. Ik treed de vorige sprekers ten volle bij. De Vlaamse Regering moet steeds meer keuzes maken en beslissen waaraan ze het geld wil besteden. Als we hier een keuze willen maken over de besteding van het geld dat de belastingbetaler ons ter beschikking stelt, moeten we daar heel goed over nadenken.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik weet niet goed waar ik moet beginnen. Misschien moet ik me eerst verontschuldigen bij de heer Wienen omdat ik geen hemd aan heb.

Er wordt hier gezegd dat de VRT tweemaal langs de kassa passeert. Voor zover ik weet, zijn aan al die passages van de VRT beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad verbonden. Indien een democratisch verkozen bestuursniveau beslist dat geld uit te geven, passeert het niet gewoon aan de kassa.

Er wordt ook gezegd dat de steden dit geld van het Stedenfonds krijgen. Wat is dan eigenlijk de bedoeling? Willen we hier bepalen of het nuttig is dat een bepaalde gemeente de start of de aankomst van een rit van de Ronde van Frankrijk financiert? Dat geld kan ook van het Stedenfonds komen. *(Opmerkingen van de heer Veli Yüksel)*

Mijnheer Yüksel, dat is precies hetzelfde. Ik reageer enkel op wat u hebt gezegd.

De heer Veli Yüksel: Volgens het Rekenhof worden reguliere middelen voor pr gebruikt. Dit kan niet.

De heer John Crombez: Ik reageer op de stelling dat er een probleem is omdat ze geld van het Stedenfonds krijgen. Ik vraag bijgevolg waar we de lijn willen trekken.

Ik vind het gevaarlijk hier een economische redenering van te maken. Er is hier terecht gesteld dat de lokale besturen voor bepaalde uitgaven niet over voldoende middelen beschikken.

De heer Tommelein heeft zelf naar onze teergeliefde stad verwezen. De burgemeester heeft dit ook al verklaard. De meerderheid, waar de heer Tommelein toe behoort, heeft dit ook al af en toe gezegd. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

De stelling dat de pr of de marketing van een stad sowieso een uitgave of een kost betekent, is gevaarlijk. In Oostende wordt vaak, in samenwerking met de zelfstandigen, een doorgedreven marketingplan opgesteld. Dit gebeurt ten voordele van de welvaart van de stad. Het lijkt me te gek dit enkel als uitgaven te bestempelen. Of ben ik nu fout?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Wat het antwoord van de minister, betreft, ik kan erin komen. Met charters kan men alles uitvinden. Wat mij echter stoort, is dat je dan in programma's als Villa Vanhilt in een van de afleveringen wordt uitgenodigd om op de eerste rij te zitten. Men doet dat om de gemeenteraadsleden rustig te houden. *(Gelach)*

De heer Philippe De Coene: Mag ik u erop wijzen dat zelfs dat niet gelukt is. *(Gelach)*

De heer Carl Decaluwe: Daar gaat het natuurlijk over: zeggen dat het geen probleem is en dat je in de show kunt zitten. Zo probeert men de politici over de streep te trekken. Dat is natuurlijk de realiteit.

Ik ben ook gevoelig voor wat mevrouw Van der Borght zegt. Men moet steeds meer keuzes maken. Als de gemeenten dan democratisch beslissen om dat te doen, dan heb ik daar geen enkel probleem mee.

We moeten een en ander wel op de een of andere manier bekijken. Met charters lost men die zaken niet op. Men werkt met mensen. De VRT moet uit die politieke perceptie blijven, zeker volgend jaar, of er komen ongelukken van. Wees daar zeer voorzichtig mee.

De heer Philippe De Coene: Ik neem even het woord omdat mijn naam nu toch genoemd is. Ik weet dat de heer Caron een vraag had ingediend, en ze nadien weer ingetrokken. Dat bewijst maar welke sfeer er heerst en hoe delicaat het ligt als het over een dergelijk programma gaat. Misschien dacht hij dat hij er alsnog in zou komen. *(Gelach)*

Ik vind dat gemeenten en steden dat zelf moeten beslissen.

Ik wil mijn fractiegenoot Crombez op één punt tegenspreken. *(Opmerkingen)*

Dat heeft te maken met de delegatiebevoegdheid. Als het over een kleiner dossier gaat, worden de beslissingen niet meer genomen door de gemeenteraad, maar door een college. Dat komt door het Gemeentedecreet. (*Opmerkingen van de heer John Crombez*)

Er is nog iets. Het is bijzonder moeilijk om daar iets over te zeggen. Als men dat wel doet, dan verwijt men u binnen de kortste keren jaloezie, na-ijver. We zitten allemaal naar elkaar te kijken. Er bestaat wel een subtiele band. In bepaalde mandaten of beroepen vermijdt men altijd een financiële link tussen mensen. En hier zijn er inderdaad financiële linken. Dat is heel subtiel. Ik zal geen namen noemen, maar ik heb vastgesteld dat een minister twaalf keer per dag wordt opgevoerd in de trailer van Villa Vanthilt. Ik zie dat gebeuren. Van mij mag dat. Ik vond trouwens dat hij er zeer onnozel op stond. Zeggen dat dat allemaal zo onschuldig is, daar ben ik niet zo zeker van.

Ik zeg het, van mij moet er niets worden afgeschaft. Hoe meer men daar iets over zegt, hoe antipathieker men zich maakt. Ik zal echter een ander voorbeeld geven. Ik verwijs naar de thematiek die de heer Yüksel heeft aangehaald over citymarketing en de rol van televisieprogramma's, openbaar of privé. Een jaar voor de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen zie ik op de regionale televisie betaalde programma's verschijnen, waarin iemand, de dienstdoende burgemeester, gedurende acht minuten mag uitleggen wat hij voor goeds heeft gedaan tijdens de afgelopen jaren. En er is niemand die daar iets tegen kan inbrengen. Dat wordt betaald met het geld van de kiezers. De zender doet dat toch maar. Ik begrijp dat ook. Die regionale zender heeft die inkomsten nodig om rond te komen. Bij ons heet dat dan Trefpunt. Van mij mag dat allemaal. Als politieke partij, als gemeenteraadslid loopt men wel in de buitenbaan ten opzichte van de begunstigde. Ik ben daar vrij gerust is, maar ik zie het wel allemaal gebeuren. De vraag is hoe ver men daarin gaat. Misschien moet dat meer voorwerp zijn van een echt politiek debat in een gemeenteraad: het aanwenden van publieke financiën voor dit of voor dat.

De heer Wienen zegt dat de burgemeester daarop verschijnt. Op de duur mogen we dan geen défilé meer uitzenden, omdat de minister in functie daarin opduikt. Men moet een onderscheid maken tussen mensen in functie en nieuwsprogramma's, en infotainment. We houden ons best zo ver mogelijk van regelgeving en gebruiken vooral ons gezond verstand, op elk niveau.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de beslissing van de minister inzake een subsidie voor mediakritiek - 967 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, op 17 januari maakte u bekend dat u de nieuwssite Apache zult ondersteunen met een projectsubsidie van 20.000 euro. Deze beslissing werd onmiddellijk bekritiseerd door Flip Voets, secretaris-generaal van de Raad voor de Journalistiek. Hij stelt dat een dergelijke beslissing volgens duidelijke criteria moet gebeuren. Hij stelt zich ook de vraag hoe het komt dat alleen die site plots 20.000 euro krijgt, en niet een site als De Wereld Morgen, die blijkbaar ook een dossier had ingediend.

“Dit is een beetje een terugkeer naar de oude praktijk van rechtstreekse perssteun aan een bepaalde titel”, zegt Pol Deltour, nationaal secretaris van de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ). “Als Apache deze steun krijgt, vermoed ik dat ook anderen zullen komen aanschuiven.”

Minister, klopt het dat er twee gelijkaardige dossiers inzake mediakritiek zijn ingediend? Wat is uw reactie op de kritiek van Flip Voets en Pol Deltour? Op welke basis hebt u deze dossiers beoordeeld? Welke criteria werden hierbij gehanteerd? Was u van mening dat slechts één initiatief gesubsidieerd diende te worden? Zo ja, waarop hebt u zich gebaseerd om hier een keuze te maken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Vandaele. Ik wil beginnen met een principiële opmerking, die perfect aansluit bij wat we het eerste uur van de vergadering hebben gehoord. Er werd gesproken over mediaconcentratie. Een deel van het antwoord bestaat er net in om via alternatieve dragers, zoals dit soort nieuwssites, de concentratie tegen te gaan en het pluralisme in de media te waarborgen. Dat is een belangrijke factor. Daarom alleen al zijn die initiatieven behartenswaardig.

De tweede vraag is natuurlijk of daar een financiële ondersteuning tegenover moet staan. Het dossier van De Wereld Morgen valt vandaag uit de boot. Daar leest men over de steun die direct en indirect op de verschillende niveaus van de samenleving, zowel Vlaams als federaal, aan de pers, ook de kranten, wordt gegeven. Het gaat om grote bedragen, vaak indirect, via gunstige posttarieven en dergelijke meer. Het gaat om vele tientallen miljoenen euro, die wel degelijk aan de pers worden geschonken. De uitspraak van de heer Deltour is dan ook heel bizar. Hij zou beter moeten weten.

Minister, ik ken de inhoud niet van de dossiers van Apache en De Wereld Morgen. Ik heb me ondertussen wel geïnformeerd. U zult wellicht een goede reden hebben waarom de ene een subsidie heeft gekregen en de andere niet. Ik zou graag hebben dat ze alle twee gesteund worden omwille van het pluralisme. Als het mogelijk is, zou ik graag hebben om vooralsnog dit jaar, mits aanpassing van het dossier of een tweede ronde, voor beide organisaties toegang te geven. Collega's, ik weet niet of u geabonneerd bent op de berichtgeving. Ze is echt zeer waardevol en vormt een waardevolle aanvulling op wat vandaag in de reguliere prints en op andere websites staat.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

– *De heer Bart Caron treedt als voorzitter op.*

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik had ook een vraag om uitleg ingediend over dit onderwerp. Ik was echter enkele uren te laat, waardoor u ze, terecht, niet kon agenderen.

Ook in dezen heb ik een vraag naar de objectieve criteria om zo'n project te ondersteunen. Ik heb vernomen dat het gaat om het project op Apache, dat nu loopt, (*)nvdv, waarin ze elke dag één of twee nieuwsberichten publiceren waarvan zij vinden dat ze niet in een krant thuishoren, omdat er te veel sprake is van sensatiezucht, reclame en dergelijke meer.

De subsidie waarover het gaat, moet mijns inziens in het kader van kwaliteitsvolle media en mediakritiek zijn. Ik heb dat deel van de website van Apache echter eens bekeken, en ik had niet echt een 'wauw-gevoel', om het met de woorden van Sergio Herman te zeggen.

Minister, ik steun u in uw betrachting om tot een meer kwaliteitsvolle journalistiek en een meer gedegen mediakritiek te komen, maar ik had meer initiatieven op het wetenschappelijke niveau verwacht dan op het niveau van dit soort projectjes.

Hoe kadert u dat? Wat zijn de objectieve maatstaven om net dat projectje eruit te lichten?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb een schriftelijke vraag ingediend met dezelfde vragen die nu zijn gesteld. Ik vind dat een beetje vreemd. Er is gevraagd om zo weinig mogelijk mondelinge vragen te stellen gezien de hoorzittingen over de beheersovereenkomst van de VRT. Maar nu kom ik in een situatie dat ik een schriftelijke vraag heb ingediend die nu ook behandeld wordt als vraag om uitleg.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, schriftelijke vragen volgen een andere procedure dan de vragen om uitleg en interpellaties. Maar u hebt een punt. We moeten dat zeker eens bespreken op het niveau van het Bureau, maar niet hier.

De heer Bart Tommelein: Ik ga ervan uit dat de minister mijn vraag zal beantwoorden. Ik ben al blij dat ik het antwoord gisteren niet in de krant heb gelezen.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, op basis van welke criteria kent u projectsubsidies toe? Hoe verloopt de procedure? Voor welke andere projecten werd een subsidie aangevraagd en waarom kwamen die niet in aanmerking?

Ik wil de zaak niet opblazen. Ik heb in de media verhalen gelezen over favoritisme en willekeur. Ik hoop dat u dat hier kunt ontkrachten. Hoeveel budget is er uitgetrokken voor mediakritiek en zo meer? Wat is de maximale subsidie per initiatief?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik heb er op zich geen probleem mee dat men die vorm van journalistiek op de een of andere manier ondersteunt. Maar binnen welk kader gebeurt dat? Het bedrag van 20.000 euro, waar komt dat vandaan? Wat is de verhouding ten opzichte van de totale 'omzet' van dit project? Is er een vervolg in de maak, om het inderdaad breder open te trekken dan vandaag? Of was het een eenmalig shot? Kunnen we daar wat inzicht in krijgen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, het klopt dat zowel vzw GetBasic als vzw De Werktitel op eigen initiatief een subsidieaanvraag heeft ingediend. Het ging echter niet om gelijkaardige dossiers. Het gaat wel degelijk over twee verschillende dossiers met een ander onderwerp en een andere doelstelling.

Het projectvoorstel van GetBasic draaide rond burgerjournalistiek en wou komen tot een kwalificatie die ervoor moet zorgen dat gebruikers weten "welke de normen zijn die een burgermediaproject hanteert en in welke mate die voldoen aan de journalistieke regels".

GetBasic wou tot een classificatie komen door zijn eigen ervaringen met burgerjournalistiek te systematiseren, door ervaringen met andere Vlaamse spelers zoals REC en StampMedia te systematiseren, en door voorbeelden uit het buitenland te systematiseren. Het resultaat zou de ontwikkeling zijn van een kwaliteitslabel, waardoor lezers en kijkers weten of ze te maken hebben met – ik citeer – "een burgermedium dat aan journalistieke voorwaarden voldoet". Uit het systematiseren van ervaringen zou ook een handleiding opgemaakt worden die uitlegt hoe men kwaliteitsvolle media kan maken met burgerjournalisten.

Het projectvoorstel van De Werktitel heette 'Mediawijsheid in de praktijk' en wou via concreet uitgewerkte dossiers achtergrond en duiding geven bij journalistieke berichtgeving. De bedoeling van het voorstel was "om mediagebruikers inzicht te verschaffen in de manier waarop artikels tot stand komen en in het hoe en waarom van bepaalde redactionele keuzes". Men gaf aan het wordingsproces van berichtgeving in beeld te willen brengen, "zodat de lezer inzicht krijgt in het hoe en waarom ervan". Het project zou uitgevoerd worden door journalisten, die zich zouden laten bijstaan door academici.

Uit die inhoudelijke beschrijvingen blijkt duidelijk dat het om twee verschillende projecten gaat.

Ik onderschrijf de stelling van Flip Voets dat het transparant en duidelijk moet zijn waarom de ene subsidieaanvrager wel en de andere subsidieaanvrager geen subsidie krijgt. GetBasic is in een brief van 3 december 2010 op de hoogte gebracht op basis waarvan de globale afweging van hun voorstel uiteindelijk negatief is. De projectsteun aan Apache is geen 'rechtstreekse perssteun aan een bepaalde titel', zoals Pol Deltour lijkt te suggereren. Het is

projectsteun die past binnen het beleid rond mediawijsheid, en die positief geadviseerd werd door de administratie.

Beide projecten werden ingediend op basis van hetzelfde aanvraagformulier, dat door de administratie ter beschikking werd gesteld. In dat aanvraagformulier moet de projectaanvrager onder meer ingaan op de kwaliteit van het project, de doelstellingen, de aanpak en beoogde resultaten, en de meerwaarde voor het mediabeleid. Dat zijn de inhoudelijke elementen die voor beoordeling kunnen worden gebruikt.

Beide projectvoorstellen zijn voor advies voorgelegd aan het departement. Het departement let daarbij op de criteria die ik daarnet heb opgesomd. Maar ook de haalbaarheid en de budgettaire weerslag van de projectaanvraag worden beoordeeld.

Het advies van de administratie op basis van de beoordeling toonde alvast aan dat de dossiers kwalitatief verschillend werden bevonden. Ik heb dat advies gevolgd en heb de beleidsbeslissing genomen om op basis van de beleidsprioriteiten die we hebben vooropgesteld in de beleidsnota en beleidsbrief, het project van De Werktitel te honoreren.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Dat er naar achtergrond en duiding effectief vraag is, blijkt onder meer uit de aanbevelingen van het onderzoek bij het project Kranten in de Klas, uitgevoerd door de Vrije Universiteit Brussel. Zowel leerlingen als leerkrachten achten het moeilijk om achtergrondinformatie te vinden over media-economie en hebben weinig of geen inzicht in journalistieke praktijken en nieuwsprocessen. Het projectvoorstel van De Werktitel sloot hierbij aan. Dat was ook een van de redenen waarom de administratie het positief geadviseerd heeft.

Bij de projectevaluatie werd door de administratie ook kritisch nagegaan welke aspecten in aanmerking kwamen voor subsidie. De subsidie voor De Werktitel bedraagt 20.000 euro, hoewel oorspronkelijk bijna het dubbele werd gevraagd. Aangezien hier geen precedentes zijn, zal het project nauwgezet gevolgd worden met een tussentijdse evaluatie, op basis van een aantal duidelijk omschreven outputcriteria die in de overeenkomst zijn opgenomen. De vzw is er bovendien van op de hoogte gebracht dat die projectsubsidie eenmalig is en geen garanties biedt voor het voortzetten van de steun in de toekomst.

Collega's, ik hoop dat ik u duidelijk heb kunnen maken dat het over twee verschillende projecten gaat en dat de procedure volledig via de administratie is gebeurd. Er zijn effectief nog andere projecten gesubsidieerd via hetzelfde artikel in de begroting, 'Allerhande media-initiatieven in het binnenland', waar we in de begroting 2010 331.000 euro beschikbaar voor hadden. Daar worden onder andere mee gefinancierd: het Ethercentrum, het Elektronisch Nieuwsarchief (ENA), de projecten van de Vlaamse Vereniging van Onderzoeksjournalisten (VVOJ) en ook StampMedia en TrefMedia. Dat is allemaal een beetje dezelfde procedure: er wordt een formulier ingediend, de administratie adviseert dat en wij hebben tot nu toe het advies van de administratie gevolgd.

Ik heb verder gewerkt volgens de spelregels die er al waren. U weet dat ik ook initiatieven heb genomen om uit te zoeken hoe we dat in de toekomst gaan doen. Ik heb het protocol met de geschreven pers opgezegd en iedereen om nieuwe ideeën gevraagd. We hebben voor dat document advies gevraagd aan heel veel instanties, ook aan het Fonds Pascal Decroos, aan de VVOJ en anderen. Met die adviezen kunnen we komen tot een meer transparant subsidiekader om de innovaties en de verbeteringen mogelijk te maken. Dat het dossier van de vzw GetBasic niet is gehonoreerd, wil niet zeggen dat ze in de toekomst geen ander dossier kunnen indienen met een betere kwaliteit en een gunstig advies van de administratie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Kan GetBasic voor dit jaar nog een nieuw dossier indienen?

Minister Ingrid Lieten: Ik voer nu een discussie over het kader: wie krijgt in het vervolg subsidies? Ik zet voorlopig alles ‘on hold’. Als we eruit geraken, zou ik het liefst een nieuw kader uittekenen, en dan kan iedereen een nieuw dossier indienen binnen dat kader.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over publieksevenementen van de VRT - 999 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik heb een vraag over de publieke activiteiten, de ‘extensions’, van programma’s van de VRT. Die resulteren in evenementen zoals de bekende Flikkendag. Ik vind dat een delicate kwestie voor de VRT. Hoe verhoudt de omroep zich tot het publiek? En wie speelt daar allemaal een rol in? Dat zijn productiehuisen, evenementenbureaus en de VRT zelf. Wie betaalt en wie int? Dit zit op de rand van commercialisering. We kunnen ons daar ethische vragen bij stellen.

Er kwam een Thuisdag, de kijker kan de locaties van De Smaak van De Keyzer ontdekken of meespeuren met Witse in Halle. Maar niet enkel fictiereeksen doen dat, ook Ketnet trekt regelmatig de boer op. Ketnet-freezzz bood recent nog een flinke meerwaarde aan de Plopsalandbezoekertjes. Dat is nog maar één evenement van de organisatoren.

Nu loopt er in het Antwerpse Centraal Station een Kampioenen-expo. U moet zeker eens gaan kijken. Klein en groot kunnen er rondlopen in de decors en een acteur ontmoeten. De expo wordt georganiseerd in samenwerking met twee evenementenbureaus en gesponsord door een bekend merk van ‘dagschotels’. Het blijkt bovendien een heel serieuze onderneming te zijn, want mevrouw Hoppenbrouwers van het evenementenbureau Arrano heeft het in een interview met De Standaard over een kostenplaatje van niet minder dan 920.000 euro. Hiermee verklaart ze de toch wel vrij dure toegangsprijs van 16 euro voor volwassenen en 14 euro voor kinderen. Deze toegangsprijzen zijn van een totaal andere orde dan de prijzen die in het verleden werden gehanteerd. Flikkendag was gratis, de De Smaak van De Keyzer-route kostte 2 euro, de Witse-speurtocht 5 euro en Ketnet-freezzz betekende geen meerkost voor de bezoeker van Plopsaland. Uitzondering hierop maakt de Thuisdag, georganiseerd samen met Libelle, waarvoor de bezoeker 17 euro moest neertellen, maar er wel mocht aanschuiven aan de barbecue.

Ik stel mij daar vragen bij omdat die evenementen niet tot de centrale taakstelling van de VRT behoren. Het is een uitloper. Minister, vindt u dat het tot de opdracht van de openbare omroep hoort om dergelijke publieksactiviteiten te organiseren? Zo niet, vindt u het een nuttige aanvulling bij zijn opdracht? Wordt er voor de organisatie van dergelijke activiteiten een algemene lijn gevolgd of wordt er voor elk ervan een eigen concept uitgewerkt, in samenspraak met de organisatorische en commerciële partners? Het is net die uiteenlopende aanpak die me stoort. Ik zie geen rode draad.

Hoe gebeurt de prijszetting van deze activiteiten? Vanuit het publiek en vanuit de organisatie. Wie draagt het financiële risico? Het gaat hier om producten die de VRT met belastinggeld gemaakt heeft. Wie deelt er in de winst?

Worden diezelfde principes ook gehanteerd voor de merchandisingartikelen die speciaal voor de activiteit worden ontwikkeld? Er is bijvoorbeeld een magazine naar aanleiding van de Kampioenen-expo. Nu heeft Carmen ook een eigen blad. De grond van de zaak is de politiek erachter. Wat zijn de criteria? Wat gebeurt er met de centen? Minister, eerlijk gezegd vind ik

die tentoonstelling over De Kampioenen in Antwerpen een vorm van... Neen, ik zeg het niet. (*Opmerkingen*)

Het is mensen oplichten. Het is bedrog.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen. Minister, ik wil u dezelfde vraag stellen als de heer Tommelein. Ik heb bij u over deze tentoonstelling een schriftelijke vraag ingediend met een paar gelijkaardige vragen, maar ook met een paar vragen die de heer Caron niet heeft aangehaald. Ik denk dat het gemakkelijk is om een schriftelijk antwoord te geven op mijn vraag.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik zal luisteren naar wat u zegt. Maar ik wil hier toch duidelijk stellen dat ik vanuit mijn fractie de bekommernissen van de heer Caron volmondig deel.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik heb input gevraagd aan de VRT. De VRT stelt dat het hier niet gaat om een activiteit die behoort tot de opdracht van de VRT als openbare omroep, maar om een evenement dat past in de merchandising- en nevenactiviteiten die de VRT volgens het Mediadecreet – ik verwijs hier naar artikel 8 van het Mediadecreet – mag ondernemen als bepaalde voorwaarden zijn vervuld. In dit geval gaat het om een merchandisingactiviteit, een activiteit die gericht is op het behalen van voordeel uit de bekendheid van programma's uit het aanbod van de VRT. Dergelijke commerciële activiteiten hebben tot doel het aanbod van de VRT te ondersteunen en/of de kosten van het aanbieden van de programma's te verlichten en zijn dus wel nuttig en nodig. Het uitvoeren van dergelijke activiteiten behoort tot de opdracht van de afdeling Line Extensions van de VRT (VRT-LE). De uitgebreidheid van de verschillende vormen van dergelijke activiteiten maakt deel uit van het groter debat over de financiering van de VRT.

Aangezien het gaat om commerciële activiteiten wordt er, vooraleer een project wordt opgestart, gekeken of er een substantiële potentiële winstverwachting is. Voor de Kampioenen-expo is er een vraag voor de organisatie van een tentoonstelling over die succesvolle reeks gekomen op initiatief van een externe partij, het bedrijf Arrano, dat ook de marketing en communicatie van die actie volledig ondersteunt. Aangezien de VRT de eigenaar en rechthebbende is van de naam en het merk 'De Kampioenen', maar ook van de decors, rekwisieten, setfoto's, kostuums en de karakters van de personages, heeft VRT-LE een tijdelijke licentie verleend aan Arrano met het oog op de organisatie van de expo. Daarbij werden alle nodige organisatorische en financiële afspraken gemaakt in verband met de tentoonstelling.

Conform artikel 8 van het Mediadecreet dienen de merchandising- en nevenactiviteiten van de VRT aan marktconforme voorwaarden te worden uitgevoerd. De prijszetting wordt volgens de VRT dan ook steeds door VRT-LE in overleg met de partner bepaald volgens de inschatting van een marktconforme prijs die commercieel verantwoord is. Ook voor de Kampioenen-expo is de prijszetting tot stand gekomen in overleg tussen de organisator Arrano en de VRT. Het financiële risico wordt volledig door Arrano genomen. De VRT krijgt een vaste vergoeding en een gedeelte van de winst zodra er een break-even wordt bereikt.

De VRT stelt dat ook voor de merchandisingproducten die speciaal voor de expo werden ontwikkeld een gedeelte van de winst voor VRT wordt voorzien zodra het break-evenpunt voor de hele tentoonstelling wordt bereikt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het is duidelijk dat het in ieder geval volgens de regels van het Mediadecreet is gebeurd. Maar ik heb nog twee bedenkingen. U zegt dat de merchandising-

activiteiten het aanbod moeten ondersteunen en de kosten verlichten. Dat is natuurlijk waar. Ik heb er geen probleem mee dat de VRT middelen haalt uit andere activiteiten en daarmee de kosten van de overheid verlicht. Maar als “het aanbod ondersteunen en de kosten verlichten” zeer breed wordt geïnterpreteerd, dan klopt het misschien wel voor de VRT, maar toch niet voor De Kampioenen. Want het is gedaan met De Kampioenen. Dat is een zeer dubbelzinnige en dubieuze argumentatie.

Los van alle regels, minister: ik vind dat de VRT niet op die manier haar kwaliteit mag verpatsen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik heb met aandacht uw antwoord beluisterd, maar ik heb een dubbel gevoel. U zegt dat er vanaf break-even wordt gedeeld in de winst. Er is een vaste kost, en boven de break-even wordt er gedeeld in de winst. Maar waar ligt die break-even? Dat hangt af van de kosten die je maakt. Met een en hetzelfde evenement kun je een goede winst maken en, met dezelfde inkomsten, totaal geen winst maken. Wat is de transparantie? Het is zoals de heer Caron zegt: het is spijtig dat hier op de kap van de VRT wordt gewerkt. Ik heb niet het gevoel dat hier het maximale wordt uitgehaald.

Wat is een marktconforme prijs? Waarmee moet je vergelijken? Met een museumbezoek? Met een bezoek aan Plopsaland? 14 euro voor de kinderen en 16 euro voor volwassenen is niet goedkoop. Een gezin met twee kinderen betaalt al vlug 60 euro. Dit is niet goedkoop. En dan komt er waarschijnlijk op het einde van het bezoek nog een wafel bij met het gezicht op van een van de acteurs van F.C. De Kampioenen. Minister, ik heb er geen probleem mee dat men dergelijke dingen doet. Maar hier heb ik geen goed gevoel.

Wie heeft het initiatief genomen? De privépartner of de VRT?

Minister Ingrid Lieten: De privépartner.

De heer Carl Decaluwe: En wie is die privépartner? Wie zit daarachter? We kunnen op dat vlak sterke verhalen vertellen van tien jaar geleden.

Ik vind dit niet goed.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik deel de mening van mijn collega's. Het is een succesvolle reeks geweest. Dit is niet meer nodig om de kosten ervan te drukken, want de reeks loopt af. Men gooit hier eigenlijk een succesvolle format te grabbel aan organisaties die daar dan nog iets mee willen doen. Ik vind het vrij bedenkelijk dat de openbare omroep zich tot dergelijke zaken leent.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het conflict tussen de Vlaamse uitgeverij en Apple omtrent de iPad-applicatie - 977 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, geachte leden, minister, op 14 januari maakte de krant De Tijd bekend dat de Amerikaanse mediagigant Apple een brief heeft gericht aan Uitgeverij Roularta en aan het NRC Handelsblad bij onze noorderburen. In die brief staat de eis dat ze voortaan geen iPad-abonnementen zouden verkopen via hun eigen webdiensten. Voortaan zouden ze de verkoop in handen van iTunes App Store moeten geven. De vrees bestaat dat

Apple zijn voorlopig dominante positie in de wereld van de tablet-pc's zou misbruiken om de regels strenger te maken. Drie dagen later, op 17 januari, las ik dat u de Vlaamse uitgevers zou bijeenroepen om te overleggen over hun belangen en de manier waarop de Vlaamse overheid die het best kan verdedigen.

Minister, bij mij rees al meteen de vraag of u wel iets afweet van de bevoegdheidsverdeling in dit land. Dit is immers op de eerste plaats een mededingingsprobleem. Daarom heb ik op 19 januari een vraag ingediend. Ik heb u gevraagd of u overleg had gehad met de uitgeverijen en op welke manier u de belangen van die uitgevers dacht te verdedigen.

Diezelfde dag heeft de bevoegde federale minister de Belgische mededingingsautoriteiten gevraagd om via een vooronderzoek na te gaan of Apple met deze nieuwe regels zijn dominante positie in de tablet-pc-wereld misbruikt. Als dat zou blijken, dan kan een formeel onderzoek worden opgestart.

Minister, het antwoord op mijn vraag verwachtte ik in feite vorige week. U was echter ziek. Ik kan daar niets aan doen. Daarom werd deze vraag op de agenda van vandaag geplaatst. U hebt vrijdag met de sector overlegd. Dat las ik deze ochtend in de krant. Dat was een unieke gelegenheid om mij vandaag te informeren over wat u hebt besproken met de uitgevers. Tot mijn grote verbazing kon ik gisteren om 16.20 uur echter het antwoord dat u normaliter had moeten geven op mijn vraag van 19 januari, lezen op de websites van de diverse kranten. Laat me eerlijk zijn: uw initiatief heeft niet veel om het lijf. U hebt een brief geschreven naar Steve Jobs. Met alle respect, en ik ben een bewuste Vlaming, maar ik denk niet dat Steve Jobs wakker ligt van een brief die hij krijgt van de Vlaamse minister van Media.

Los van de inhoud getuigt uw communicatie van gisteren voor de zoveelste keer van een grenzeloze minachting voor de werking van het parlement. Dit is een triest dieptepunt in de manier waarop u omgaat met verkozenen. Als u een nieuwe CEO voor de VRT wilt, dan doet u dat na het reces. Als u een visienota hebt, gaat u eerst naar de Reyerslaan en geeft u uw kabinet de opdracht ons pas in te lichten na uw mediaoptredens. En gisteren kregen we dus een nieuwe aflevering te zien van onze reeks Misprijzen op het Martelarenplein 7. U hebt een vraag om uitleg gekregen. De dag voor de vergadering van de commissie staat het antwoord in de pers te lezen, terwijl ik moest wachten omdat u ziek was. Misschien kunnen we in het vervolg gewoon onze vragen overmaken aan het persagentschap Belga. Dan hoeven we hier niet de hele dag te wachten tot u uw vragen beantwoordt.

Minister, weet u wel hoe een parlement werkt? Hebben u of uw medewerkers er enig idee van hoe dit parlement functioneert? Hebt u enige notie van onze taak, onze tijdsbesteding, onze opdrachten als parlementsleden? Kennen uw medewerkers die wel? Hebt u enige notie van het begrip 'respect' en kent u het begrip 'parlementaire democratie'? En nog belangrijker, kent u het begrip 'fair play'? Het is duidelijk dat u geen enkele parlementaire reflex heeft. U zou moeten weten dat hier een vraag om uitleg op de agenda stond en dat u daarover niet communiceert via de pers zolang het parlements lid daar geen antwoord op heeft gekregen. Het is de zoveelste keer dat ik dat meemaak. U hebt geen enkele notie van het begrip 'parlementaire democratie'. U hoeft me niet te antwoorden. Ik verlaat dit huis, want ik vind dit de schaamte ver voorbij.

Minister Ingrid Lieten: U hebt niet eens het lef om naar mijn antwoord te luisteren. U gaat lopen.

De heer Bart Tommelein: Ik heb het in de krant gelezen!

Minister Ingrid Lieten: Ik wil graag antwoorden in de vragen die u me schriftelijk hebt gesteld. U gaat echter lopen. U bent bang voor het antwoord. (*Opmerkingen van de heer Bart Tommelein*)

Dat is toch wel belachelijk.

De heer Bart Tommelein: Minister, dat zijn uw woorden: het is belachelijk. (*De heer Bart Tommelein verlaat de commissiezaal*)

Minister Ingrid Lieten: Het is belachelijk dat u gaat lopen. Ik zal dan antwoorden voor de andere leden. Dan kunt u het lezen in het verslag. Ik vind het ook niet van respect getuigen dat u wegloopt en niet wacht op het antwoord.

De voorzitter: Ik wou de voorbarige vraag stellen of iemand zich wil aansluiten, maar strikt genomen wordt de vraag niet behandeld als de vraagsteller de zaal verlaat. Dat is het reglement. Mij is het om het even. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Hij heeft inderdaad de vraag gesteld. Ik wil dit niet op de spits drijven.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, bij heel de problematiek van de iPad-applicatie was ik ook een beetje verrast. Een dag of tien geleden was ook al gezegd dat u de uitgevers eens bij elkaar zou roepen. Voor mij is het een verrassing dat u zich daartussen werpt. Ik kan dat wel begrijpen. Het had ook te maken met de belpelletjes.

Deze problematiek zit eigenlijk hoofdzakelijk op federaal vlak. In welke mate is er samenwerking met uw federale collega's? Zijn er al contacten geweest met uw federale collega's hieromtrent?

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Waarom de heer Tommelein zich opjaagt, begrijp ik echt niet. In dit dossier werk ik heel transparant. Als minister van Media moet ik me niet beperken tot een dialoog met de commissie. Ik mag toch ook mijn taak als minister waarnemen? Ik heb van bij het ogenblik dat dat bericht in de pers stond, aangekondigd dat ik een overleg met de uitgevers zou organiseren. Ik heb daarover geen andere uitspraak gedaan. Ik heb dat overleg netjes afgewacht. We zijn vrijdag met de uitgevers samengekomen. Ik heb aan de uitgevers gevraagd of ze het nuttig en nodig vonden dat wij vanuit Vlaanderen zouden reageren. In overleg met de uitgevers hebben wij die reactie samen geformuleerd. Het verbaast me dat de heer Tommelein daar wat kwaad over is, want ik heb me hier juist dienstbaar proberen op te stellen voor onze Vlaamse uitgevers omdat het belangrijk is dat ze kunnen inspelen op de innovaties die Apple met al de applicaties en heel het besturingssysteem biedt. Ze moeten ook zekerheid hebben over hun contractuele relaties en over het beleid waar Apple mee bezig is.

Ik heb me dus dienstbaar opgesteld. Ik heb hun uitdrukkelijk gevraagd hoe we gaan reageren. In overleg met hen hebben we een reactie voorbereid. Uiteraard hebben we die publiek gemaakt. We hebben met elkaar afgesproken dat we dat zouden doen. Ik zie dus geen enkele reden waarom de heer Tommelein zich daarover moet opwinden. Uiteraard ben ik graag bereid om over alles wat ik doe hier verantwoording af te leggen. Ik doe dat ook vandaag, maar ik moet toch niet eerst toestemming aan het parlement vragen om een initiatief te nemen dat binnen mijn bevoegdheid valt? Dat gaat voor mij te ver.

Waarom is dit issue belangrijk? We hebben met het gesprek met de uitgevers de foto gemaakt dat verschillende van onze Vlaamse uitgevers de voorbije maanden sterk hebben geïnvesteerd in het ontwikkelen van applicaties en hierdoor ook hebben bijgedragen aan de promotie van de iPad van Apple en de verkoop ervan in Vlaanderen. Apple wordt door de Vlaamse uitgeversmarkt beschouwd als een erg waardevolle en innovatieve partner in de verdere digitalisering van haar eigen dienstverlening en van de samenleving.

We hebben er al verschillende keren over gesproken dat Vlaamse uitgevers van geschreven pers op zoek zijn naar nieuwe businessmodellen om in onze digitale samenleving hun klanten en lezers te kunnen behouden. Daarin hebben ze dit bekeken als een opportuniteit. Nu op de

Vlaamse markt de eerste verkennende stappen genomen zijn en een aantal uitgevers initiatieven hebben genomen en zich ook de eerste succesverhalen aftekenen, wijzigt Apple de spelregels eenzijdig. Apple grijpt niet alleen in op het digitale business development van verschillende Vlaamse bedrijven, maar ook op de klantenrelatie die de Vlaamse uitgeverssector zelf heeft opgebouwd met haar lezers de voorbije jaren. Apple wenst immers een commissie tot 30 procent op de verkoop van digitale abonnementen en wil de klantenrelaties rechtstreeks beheren en niet meer delen met de uitgevers. Dat zijn twee punten waarvan de uitgevers zeggen dat ze worden geschaad in hun belangen.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Uiteindelijk hebben we afgesproken dat ik die bezorgdheid zou overdragen aan Apple en aan een aantal Europese commissarissen die bevoegd zijn in deze problematiek. Mijn actie is volledig aanvullend op de actie die mijn federale collega Van Quickenborne heeft genomen. Hij is in het kader van de mededinging bevoegd om te kijken of er een machtspositie is en of van die machtspositie misbruik wordt gemaakt. Hij heeft de Belgische mededingingsautoriteit gevraagd om een onderzoek te doen. Dat loopt verder op federaal vlak en wij mengen ons daar niet in. Wij wijzen Apple op de belangrijkste mogelijkheden die deze innovatie heeft voor de uitrol van onze Vlaamse uitgevers, voor het behoud van onze Vlaamse content en voor de mediawijsheid, drie Vlaamse bevoegdheden. We vragen om hier voorzichtig mee om te gaan en de dialoog met de uitgevers opnieuw op te starten.

Uiteraard ben ik ook bescheiden, maar we moeten wel onze verantwoordelijkheid nemen. Ik denk dat Vlaanderen in dit dossier verantwoordelijk is voor onze Vlaamse uitgevers. Als we hen kunnen helpen om de dialoog met Apple opnieuw op te starten, dan vind ik het mijn plicht om dat te doen. Ik heb daar geen solo-initiatief van willen maken; ik heb dat pas gedaan nadat we dat met de Vlaamse uitgevers hadden afgetast of ze dat een nuttige actie zouden vinden. Aangezien ze dat nuttig vonden, hebben we dat gedaan. Laten we hopen dat daardoor de aandacht op de problematiek is gevestigd en daardoor een aantal dingen in beweging komen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik volg die zaak ook. Zoals u zult hebben vernomen, gaat het niet alleen over Apple, maar ook over de e-book readers.

Toch vind ik dat bepaalde persgroepen, die hun eieren in één mandje hebben gelegd, heel snel van de daken schreeuwen. Zij moeten beter negotiëren met Apple. Maar goed, dat is een randbemerking.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, als je ziet wat er de komende maanden op ons afkomt, denk ik dat het probleem zichzelf zal oplossen. Als je ziet wat de Chinezen nu aan het doen zijn, weet je dat de grote concurrentie op komst is. Tegen volgend jaar deze tijd denk ik dat het als dusdanig opgelost is.

De heer Philippe De Coene: Ik kijk een beetje vreemd op. Als uitgevers applicaties ontwikkelen voor één type of één merk, in dit geval onlosmakelijk met elkaar verbonden, kun je voorstellen om daarover toch eens van gedachten te wisselen. Je kunt de Vlaamse uitgevers en de uitgevers in Vlaanderen daarin proberen te ondersteunen. Stel dat je dat niet doet en alles op zijn beloop laat, kan ik me inbeelden dat er vraagstellers zouden zijn, misschien wel dezelfde, die de overheid schuldig verzuim verwijten. Misschien heeft de minister van Media hier een rol tegenover bepaalde mediaspelers.

Dan is er het aspect van het zogenaamde vroegtijdige antwoord. Vorige week kon deze commissievergadering niet doorgaan wegens ziekte van de minister. Bepaalde vergaderingen gaan echter wel door. We moeten eerlijk zijn. Het dossier evolueert. Men zit samen met de uitgevers. Ik was verrast, toen ik hoorde dat u vrijdag bijeenkwam, dat er die dag nog geen relaas was gebracht van die bijeenkomst. Het zou ongepast zijn om niet op te treden tot een

vraag wordt behandeld, met onverminderd respect ten opzichte van het parlementslid. Je moet proberen om “op bescheiden wijze”, zoals de minister zegt, je belangen te beschermen en te verdedigen. Laissez faire, laissez passer. Dat zou niet verstandig zijn.

Mijnheer Decaluwe, we hebben gezien welke applicaties er in China zijn. Dat is waar. Tegelijk proberen bepaalde uitgevers op iPad en op iPhone heel performant te zijn. Als daarvan de hele tijd geld afgaat, kan dat überhaupt wel?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bedrijfseconomische impact van de VRT
- 1000 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de studie met betrekking tot de bedrijfseconomische impact van de VRT
- 1018 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Op 11 januari hadden we hier, voor een hoorzitting in het kader van de beheersovereenkomst, de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) te gast. In de toelichting van de Sectorraad Media werd gezegd dat men er niet in geslaagd was een studie over de bedrijfseconomische impact van de VRT op de audiovisuele markt af te ronden.

Dat is jammer. Velen met mij zullen betreuren dat we die studie missen. Voor de zuiverheid van het debat is het aangewezen om meer duidelijkheid te hebben over de marktverstoring en de bedrijfseconomische impact. Het is een oud zeer. Er wordt hier heel vaak naar verwezen. De term ‘marktconform’ is deze middag ook al gevallen. Het is cruciaal, zeker in het licht van de nieuwe beheersovereenkomst. Ook ik vind dat we daarover duidelijkheid moeten krijgen. Elk zijn standpunt, maar ik denk dat er soms foutieve argumenten worden gebruikt.

Er was ook een relletje naar aanleiding hiervan, met brieven in de kranten. Dat is niet belangrijk voor mij vandaag. Het belangrijkste, minister, is dat er een studie komt. Is er een verstoring en hoe groot is die? Welke nadelen hebben commerciële partners in het medialandschap van het handelen van de VRT? Zijn dat echte nadelen?

Minister, is het mogelijk deze studie alsnog te laten uitvoeren? Volgens de voorzitter van de Sectorraad Media had het ook te maken met financiële middelen. Kunnen hiervoor de nodige middelen worden vrijgemaakt?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Het is inderdaad bijzonder jammer. Het zou interessant zijn om te weten wat de bedrijfseconomische impact van de VRT is. Een deel van die recent uitgevoerde studie heeft tot onvoldoende resultaten geleid. Als ik de briefwisseling van de SARC en allerhande adviezen bekijk, komt het erop neer dat men dat graag wil doen, maar dat er een financieel plaatje tegenover staat. Zoals de heer Caron zegt, is het nooit te laat. Ook los van de nieuwe beheersovereenkomst is het interessant om te weten wat die impact is, zeker in een snel evoluerend medialandschap met nieuwe technieken en nieuwe spelers.

Uit de hoorzitting met de mensen van de SARC heb ik onthouden dat er in Duitsland een gelijkaardige studie is gebeurd met een kostenplaatje van 1 miljoen euro. Dat is een pak geld. Duitsland is wel een beetje groter, hoewel het aantal actoren waarschijnlijk vergelijkbaar is.

Minister, welke middelen kunnen momenteel ingezet worden voor de opdrachten van de Sectorraad Media van de SARC voor de uitvoering van de opdrachten uit de artikelen 18 en 20 van het Mediadecreet?

Kan de Sectorraad Media, nu blijkt dat de uitgevoerde studie ontoereikend is, een nieuwe opdracht worden gegeven? Welke relatie is er met de problematiek van de mediaconcentratie? De impact heeft ook wat met de concentratie en met het samenspel te maken. Op dit vlak kunnen we een verband met de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) leggen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik zal de zaak eerst situeren aan de hand van wat informatie.

Artikel 18 van het Mediadecreet stelt dat de Vlaamse Regering de sectorraad om advies vraagt als de VRT nieuwe diensten of activiteiten wil aanbieden die niet door de beheersovereenkomst zijn gedekt. Bij het opstellen van dit advies houdt de Sectorraad rekening met de belangrijkste evoluties in de mediamarkt en in de technologie en met het evoluerende medialandschap en de rol van de VRT in dit landschap. Verder bepaalt het artikel dat de Sectorraad de mediamarkt evalueert op basis van de wijzigingen in de bedrijfseconomische situatie in het Vlaams medialandschap, van het algemeen media-aanbod op de Vlaamse markt, van de technologische evoluties, van de internationale tendensen, van de bescherming en de promotie van de Vlaamse cultuur en identiteit en van de verwachtingen en de behoeften van de mediagebruiker.

Artikel 20 van het Mediadecreet stelt dat de sectorraad voor het advies inzake de beheersovereenkomst met de VRT een publieke bevraging organiseert over de omvang van de opdracht van de openbare omroep en de invulling ervan. Hierbij wordt rekening gehouden met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerend medialandschap en met de rol van de VRT in dit landschap. De sectorraad evalueert de mediamarkt op basis van de wijzigingen in de bedrijfseconomische situatie in het Vlaams medialandschap, van het algemeen media-aanbod op de Vlaamse markt, van de technologische evoluties, van de internationale tendensen, van de bescherming en de promotie van de Vlaamse cultuur en identiteit en van de verwachtingen en de behoeften van de mediagebruiker.

Hoewel de methodologie om tot een advies te komen vrij gelijkaardig is, verschillen de finaliteit en de inhoud van de adviezen fundamenteel. Het ene advies komt er naar aanleiding van nieuwe diensten die de VRT wil aanbieden. Het andere advies komt er naar aanleiding van een nieuwe beheersovereenkomst.

De opdrachten in verband met de voorbereiding van een nieuw beheersovereenkomst en met de evaluatie van nieuwe diensten is voor het eerst aan de Sectorraad Media van de SARC toegekend in het decreet houdende wijziging van titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005. Deze wijziging van de gecoördineerde mediadecreten is voortgevloeid uit de afsluiting van de zaak E8/2006 van de Europese Commissie tegen België over de financiering van de publieke omroep. Bij de omzetting naar een decreet betreffende de radio-omroep en de televisie, het Mediadecreet van 27 maart 2009, zijn dit de artikelen 18 en 20 geworden.

Het advies van de Sectorraad Media over de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT is op basis van zes onderzoeksrapporten tot stand gekomen. Het eerste rapport betreft een publieksbevraging. Het tweede rapport betreft een sectorbevraging. Het derde rapport is een

studie over de technologische evoluties en internationale tendensen op het vlak van businessmodellen. Het vierde rapport is een studie naar de Vlaamse cultuur en identiteit op de VRT. Het vijfde rapport is een studie naar de bedrijfseconomische marktimpact van de VRT. Het zesde rapport is een analyse van het Vlaams medialandschap door de VRM. Met uitzondering van de analyse door de VRM, is elk van deze studies door een stuurgroep begeleid. In die stuurgroep zijn het departement en de Sectorraad Media vertegenwoordigd.

Tijdens de vergadering van 23 maart 2010 heeft de Sectorraad Media beslist door middel van nog op te starten onderzoek, naast de analyse door de VRM, nog meer inzicht in de bedrijfseconomische impact van de VRT te willen verwerven. Voor dit onderzoek naar de bedrijfseconomische impact van de VRT is op 17 mei 2010 naar verschillende partijen een offerteaanvraag gestuurd. Uiteindelijk heeft slechts één partij zich kandidaat gesteld. Na de analyse van de ingediende offerte is de opdracht op 6 juli 2010 gegund. Het contract is op 9 juli 2010 afgesloten.

Het eigenlijke onderzoek is op 13 juli 2010, tijdens de kick-offmeeting met de stuurgroep, van start gegaan. De stuurgroep heeft het bestek voor deze onderzoeksopdracht besproken. Ook de sectorraad heeft de kans gekregen op het door IDEA Consult geformuleerde plan van aanpak te reageren. Op 26 juli 2010 is aan de sectorraad een aangepast plan van aanpak bezorgd. Op 2 september 2010 heeft de sectorraad schriftelijk een stand van zaken van het onderzoek ontvangen. Op 27 september 2010 heeft de stuurgroep een eerste draft van de onderzoeksresultaten besproken. Op 7 oktober 2010 is de definitieve versie van het onderzoek tijdens een vergadering van de sectorraad toegelicht. Op 15 oktober 2010 is deze definitieve versie opgeleverd.

Het is theoretisch niet uitgesloten dat het departement, in samenwerking met de Sectorraad Media, nu een nieuwe studie over de bedrijfseconomische impact van de VRT zou bestellen. Dit zou echter moeilijk passen in het huidige proces dat in artikel 20 van het Mediadecreet staat vermeld. Aangezien de Sectorraad Media al een advies over de nieuwe beheersovereenkomst heeft geformuleerd, kan een nieuwe impactstudie geen invloed meer hebben op het advies.

Wat de timing betreft, lijkt het bovendien niet realistisch een nieuwe impactstudie nog voor de zomer klaar te krijgen. Hiervoor moet veeleer een periode van zes tot twaalf maanden worden uitgetrokken. Er moet onder meer voldoende tijd zijn om de door de betrokken bedrijven geleverde cijfers te verwerken. De Sectorraad Media van de SARC beschikt enkel over middelen om de werking te ondersteunen en niet om onderzoek te financieren.

De Sectorraad Media heeft dit punt al meermaals onder de aandacht gebracht. Indien de VRT nieuwe diensten wil aanbieden, moeten voor de uitvoering van artikel 18 van het Mediadecreet ad hoc middelen worden vrijgemaakt. Voor de studies die ten gevolge van artikel 20 van het Mediadecreet ter voorbereiding van de beheersovereenkomst met de VRT moeten worden uitgevoerd, is afgelopen jaar een werkbare ad-hocoplossing uit de bus gekomen.

Het departement heeft, in samenwerking met de Sectorraad Media, de nodige onderzoeken laten uitvoeren en betaald. Samengeteld, is aan deze studies 239.253,30 euro van de mediabudgetten van het departement besteed. Dit betekent dat naar aanleiding van de nieuwe beheersovereenkomst substantiële middelen zijn vrijgemaakt. Op de middelen die voor de analyse van het aanbieden van nieuwe diensten moeten worden vrijgemaakt, kan ik momenteel geen bedrag klevan. Dit is in het verleden immers nog niet gebeurd.

Voorbeelden uit het buitenland zijn niet helemaal vergelijkbaar omdat in die studies ook andere aspecten dan de marktimpact worden bestudeerd. Om u toch een idee te geven: de kosten van de zogenaamde 'public value tests' blijken te liggen tussen 300.000 en 900.000 euro. Voor Duitsland liggen de kosten van de 'market impact assessments' tussen 90.000 en

200.000 euro, maar het spreekt voor zich dat ook goed moet worden bekeken wat er uiteindelijk werd geanalyseerd. Het is niet 1 miljoen euro.

De Sectorraad Media argumenteert dat, hoewel in Vlaanderen dezelfde bedragen niet realistisch zijn, eenzelfde verhouding moet worden gerespecteerd wegens het belang van deze economische impactanalyse en het belang van objectieve gegevens om de discussies te staven.

Ik wil nogmaals benadrukken dat de sectorraad ter voorbereiding van de nieuwe beheersovereenkomst heeft kunnen beschikken over diverse onderzoeken die hij zelf heeft ingevuld. Uiteindelijk werd een gezamenlijk bedrag van 240.000 euro vrijgemaakt om de verschillende onderzoeken te betalen.

Mijn kabinet heeft in ieder geval al eerder aan de sectorraad gevraagd om een realistisch voorstel van aanpak en budgettering te maken indien hij nog andere studies zou overwegen, maar we hebben nog geen voorstel ontvangen.

De opdracht van de VRM met betrekking tot de mediaconcentratie is een taak die specifiek werd toegekend aan de algemene kamer van de Vlaamse Regulator op basis van punt 8, paragraaf 2 van artikel 218 van het Mediadecreet. De analyses die de Sectorraad Media doet, zijn van een andere aard, maar hebben vooral een andere finaliteit, namelijk het opmaken van een advies over nieuwe diensten of een nieuwe beheersovereenkomst. De finaliteit is dus verschillend: de taak van de VRM is toe te zien op regels die er al zijn. Dat is iets anders dan de taak van de sectorraad: adviseren over dingen die nieuw ontwikkeld worden. Het is wel zo dat de VRM over veel gegevens beschikt. Het mag geen probleem zijn hem daarover te bevragen. Naar aanleiding van de voorbereiding van de beheersovereenkomst, heeft de VRM dan ook een rapport betreffende de analyse van het medialandschap ter beschikking gesteld van de sectorraad.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, u hebt inzicht gegeven in de rol en de positie van het onderzoek, maar uw antwoord roept bij mij weer nieuwe vragen op. Ik vind het vreemd dat u in de chronologie verwijst naar het onderzoek naar de bedrijfseconomische impact van de VRT, want wij hebben van de voorzitter vernomen dat het onderzoek slechts gedeeltelijk werd uitgevoerd en dat het op een bepaald moment werd stopgezet. Is het opgeleverd? Is het gevalideerd en goedgekeurd? Wordt het betaald? Is alles verlopen volgens de regels van de kunst? Het lijkt me de moeite waard om dit eens te onderzoeken. Ik weet niet wie het uitgevoerd heeft, het zou dus kunnen dat ik met deze vraag op zere tenen van vrienden trap, maar naar mijn gevoel is dit niet oké.

Los van wat de mediaraad doet in het kader van de problemen van de beheersovereenkomst, is het op zich wel nuttig om meer materiaal te hebben over de bedrijfseconomische impact en om er inzicht in te verwerven. Gelet op de geschiedenis, lijkt het me veeleer een opdracht die het departement op zich moet nemen. Het lijkt me geen goed idee om de opdracht uit te besteden aan een adviesbureau die de resultaten later kan hanteren om zijn adviezen op te baseren, net als u die kunt gebruiken om uw beleid op te baseren en wij om gedachten, bemerkingen en commentaar bij dat beleid te leveren. Mij lijkt dat een ietwat bizarre gang van zaken aan de basis ligt. Mijn vraag blijft dus open. Ik zou niet wachten op insteken van de mediaraad om dit te onderzoeken. Ik begrijp wel dat het niet kan binnen het kader van de beheersovereenkomst, maar laten we data en methodiek opbouwen zodat we deze discussie in de toekomst met de nodige objectiviteit kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, ik dank u voor het uitvoerig antwoord. We weten nu stap per stap wat er is gebeurd.

De cruciale vraag is of de studie al dan niet werd opgeleverd. Het is belangrijk om het antwoord te kennen.

Met uw antwoord bent u erin geslaagd om de perceptie weg te werken dat dit werd tegengewerkt door de private spelers. Ook dat is belangrijk.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb het proces weergegeven. Ik herhaal dat een eerste ‘draft’ van de onderzoeksresultaten op 27 september werd besproken met de stuurgroep waar de sectorraad in zit. Op 15 oktober werd de definitieve versie van het onderzoek opgeleverd, nadat die op 7 oktober al in de sectorraad werd toegelicht.

Dat sommigen niet alles in de studie terugvinden, dat kan, maar het is dan een kwestie van zoeken naar de juiste methodiek en naar de opdrachtomschrijving. Dat is uiteraard een kwestie van voortschrijdend inzicht, maar ik denk dat de sectorraad alle mogelijkheden heeft gekregen om wat hij zelf wilde, duidelijk te beschrijven. De raad heeft de pen vastgehouden.

De heer Philippe De Coene: Minister, de heren Caron en Decaluwe alluderen op een uitspraak die ik heb gedaan in de commissie en die achteraf ook werd genoteerd. Ik heb nog even nagegaan wat de bereidheid is van sommige actoren om al dan niet mee te werken aan de studie. Daaruit is inderdaad gebleken dat een aantal mensen bezwaar aantekenden tegen de methodiek die werd gehanteerd. Ze zeiden dat ze op basis van die methodiek eigenlijk niet konden samenwerken.

Ik heb vernomen dat dat al geweten was in de zomer. Wij, als commissie, hebben dat al die tijd niet geweten. We hadden de hoorzitting met de sectorraad al meermaals moeten uitstellen. Ik was toch een beetje onaangenaam verrast dat wij hier tijdens de zitting moesten vernemen dat we dat niet gingen krijgen, hoewel het duidelijk geagendeerd was. Al die weken en maanden zijn wij, als commissie, in het ongewisse gebleven. Men heeft ons nooit gezegd dat er enig probleem was. Men is er tijdens de zitting mee afgekomen. Ik vind dat heel vreemd. Als ik nu de timing zie, merk ik dat men eigenlijk al heel vroeg wist dat er een probleem had. Men had ons dat dan ook moeten melden, los van de hiërarchische, administratieve en decretale verhouding met de uitvoerende macht. Wij hadden hen uitgenodigd om over dat onderwerp tekst en uitleg te komen geven. Dat wou ik toch even zeggen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, dat is uw interpretatie. Ik heb uit de mond van de minister helemaal niet gehoord dat er zware problemen waren. We moeten dat wat relativeren. Het is maar een van de studies. Men haalt uit naar de mediaraad. Een groot stuk was unaniem, maar je kunt niet verwachten dat het een volledig unaniem advies is. Je zit te werken met tegengestelde spelers. Je kunt vtm en de VRT niet vragen om rond bepaalde zaken een unaniem advies te geven. Dat kun je ook niet vragen aan Telenet en Belgacom.

Ik ben dus wat verwonderd over een aantal zaken. Na de uitspraken van de minister en het traject dat hier naar voren werd gebracht, kan je zeggen dat het ‘much ado about nothing’ was. We kunnen onze werkzaamheden met een gerust gemoed voortzetten om in onze toekomstige beheersovereenkomst tot goede conclusies te komen.

De heer Philippe De Coene: Nogmaals, ik spreek in persoonlijke naam. Ik heb – in alle objectiviteit en gezien de samenstelling – vragen bij het functioneren en de verwachtingen die we mogen koesteren inzake een advies rond die materie. Ik ben trouwens niet de eerste. Ik zie dat een aantal academici in hun werken zich ook de vraag stellen bij de samenstelling van de adviesraad. Ze vragen zich af of een op die wijze georganiseerde en samengestelde adviesraad over dat soort zaken een advies kan uitspreken. Kun je – en dat beantwoordt een beetje aan uw opmerking – daar zelfs een eenduidig advies van verwachten? Ik heb daar – in alle objectiviteit – mijn vragen bij.

De heer Carl Decaluwe: Dan moeten we het decreet veranderen en die sectorraad misschien gewoon afschaffen. Je kunt diezelfde opmerking maken rond de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad), rond de Mobiliteitsraad, enzovoort. Ik vind dat de mediaraad behoorlijk werkt. Ik ben in de jaren 80 zelf jaren lid geweest van de mediaraad. Ik heb niet anders meegemaakt dan wat nu gebeurt. Integendeel, door inspanningen van de regering is men nu beter omkaderd, krijgt men studies. Vroeger was het de administratie, met name Paul Van de Velde, die een ontwerpadvies maakte. Daar werd dan twee uur over gediscussieerd; uiteindelijk kregen we een advies en de regering deed er ook mee wat ze wilde. Op dat vlak vind ik dat we al een hele weg hebben afgelegd.

Ik vind wat u zegt wat betreuenswaardig. U moet het ook bekijken vanuit uw functie als voorzitter van de commissie Media ...

De heer Philippe De Coene: Ik heb in persoonlijke naam gesproken.

De heer Carl Decaluwe: Alle actoren doen hun best. Het zijn allemaal mensen die daar na hun uren komen zitten, met een zitpenning om mee te lachen, bij wijze van spreken. Op dat vlak vind ik dat die mensen tot nu toe vrij behoorlijk werk hebben geleverd. Ik hoor dat de regulator en ook alle anderen vragende partij zijn voor meer volk. Dat is allemaal goed en wel, maar, zoals mevrouw Van der Borghst zegt, er moeten keuzes worden gemaakt op dat vlak. Er zijn op een aantal vlakken overlappings tussen de Vlaamse Regulator voor de Media, mediaconcentratie en de problematiek van marktimpact, ... Alles hangt aan elkaar.

U hebt uw mening en ik de mijne. Maar achteraf gezien, op basis van het antwoord van de minister, vind ik dat alles sterk kan worden gerelativeerd.

De heer Philippe De Coene: Ik vind dat vrij fundamenteel. We verschillen daarover van mening.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik laat de beoordeling van wat, wie en hoe even terzijde. Ik blijf op mijn honger. Als iemand die mee het uitvoerend beleid van de regering controleert, mis ik een heel erg belangrijke bouwsteen. Ik vind dat het er allemaal een beetje vreemd aan toegaat. Ik wil het ook niet relativiseren, collega's, maar ik wil die elementen, die bouwstenen mettertijd wel eens kennen. Ik vind dat een echte noodzaak om die discussie goed te kunnen volgen.

Misschien is het een verkeerde manier om dat via de mediaraad te doen. In het licht van de beheersovereenkomst kan je niet ver genoeg raken, is het budget daarvoor te beperkt. Maar ik blijf op mijn honger. Ik zou graag hebben dat er daar mettertijd duidelijkheid over komt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Woestijnvis om VT4 en VIJFtv over te kopen - 1014 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De Vijver, het moederbedrijf van Woestijnvis, is geïnteresseerd om de zenders van SBS Belgium over te nemen. Dat verhaal kennen we. In een Belga-bericht deze vanmiddag was er het nieuws dat de onderhandelingen tussen de VRT en Woestijnvis on hold worden gezet, zoals dat heet.

Anderzijds kunnen we niet voorbij aan het feit dat Woestijnvis de hofleverancier was van de VRT die heel veel bekende schermgezichten levert. Zij zitten of zaten trouwens ook in de transitie in hun relatie met de VRT. We hebben daar op een andere gelegenheid al over gepraat, ik kom daar niet op terug. Ik wil me concentreren op de gevolgen die een mogelijke overname kan hebben en welke gevolgen dat vandaag heeft op de rechten enzovoort.

Ik vind het op zich niet abnormaal dat een Vlaams bedrijf probeert om een buitenlandse televisiezender over te kopen. Ik kan dat eigenlijk alleen maar toejuichen. Het zou volgens mij een aantal kansen kunnen geven, ook aan onze openbare omroep, al zal het in het begin niet zomaar gaan. Het zou ook kansen kunnen geven aan nieuw talent en aan de ontwikkeling van nieuwe profielen. Voor de kijker kan het misschien een zeer waardevolle evolutie zijn die de kwaliteit van het media-aanbod verhoogt.

Ik ga niet koffiedik kijken of madame Soleil spelen en ik ga me beperken tot de vraag hic et nunc. Wie bezit er de rechten van de Woestijnvisproducties die aangekocht worden en werden door de openbare omroep? Als Woestijnvis met 'hebben en houden' verhuist, neemt het productiehuis die rechten al dan niet mee? Zijn de bekende gezichten van Woestijnvis op enige wijze gebonden of verbonden aan de VRT?

Was men bij de openbare omroep op de hoogte van de interesse van De Vijver om eigen zenders uit te baten, ten tijde van de onderhandelingen over de verlenging van het exclusiviteitscontract? Is de piste die nu uitgetekend is, eigenlijk een soort afwachtingsrit of een niet-klassementsrit zoals het in rallytermen heet? Wat was de status van die onderhandelingen? Wist men dat? Was het in hoofde van Woestijnvis wel netjes om het op die manier te doen?

Heeft de interesse van Woestijnvis een rol gespeeld bij deze onderhandelingen? Welke contracten bestaan er tussen De Vijver en de VRT over de uitzending van de Vlaamse wielerklassiekers? De combinatie van De Vijver en Flanders Classics en de historische rol van de openbare omroep in het uitzenden van wielervedstrijden zou wel eens onder druk kunnen komen te staan. Op zich vind ik het niet erg dat het op een andere zender zou komen, als het maar in open net is. Is het mogelijk dat 'De Ronde van Vlaanderen' binnenkort niet meer te zien is op de openbare omroep?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, er is al heel wat inkt gevloeid over het bod van Woestijnvis om VT4 en VIJFtv te kopen. In mijn boek 'Live or let die' heb ik wel duidelijk aangetoond wat de mogelijke gevolgen kunnen zijn als Woestijnvis los komt van de openbare omroep. Dit zou niet prettig zijn voor de openbare omroep. Ik vind het wel positief dat Vlaamse ondernemers proberen om een buitenlandse zender opnieuw in eigen handen te nemen. Het kan de concurrentie en de kwaliteit maar ten goede komen.

Maar bekijk het eens vanuit de openbare omroep. Ik vind de berichtgeving vandaag nogal dubbelzinnig, vreemd zelfs. Op een bepaald ogenblik werd er gecommuniceerd dat men een nieuwe afspraak met Woestijnvis had, voor een jaar, en dat men nadien in gesprek zou gaan. Nu lees ik dat alle gesprekken on hold zijn. Betekent dit dat het overgangsjaar ook on hold is of bedoelt men enkel het jaar nadien? Het is niet onbelangrijk om hier enige duidelijkheid in te creëren. En wie heeft er beslist over dat overgangsjaar? Was het de raad van bestuur of was het puur het management? Dat is niet onbelangrijk.

De cruciale vraag is wat er gebeurd is rond het bod van Woestijnvis met Corelio. Wist men in de openbare omroep, op het ogenblik dat men aan het onderhandelen was, dat er zo'n bod op komst was? Ik moet eerlijk zeggen dat het mij niet verraste. Diegenen die de mediasector kennen, moeten dit toch wel kunnen inschatten. Wist men het toen men de handtekeningen plaatste? Wist de minister het? Dat is ook niet onbelangrijk om te weten.

De heer Vandenhoute heeft natuurlijk sterke concurrenten in RTL en Talpa, maar als het doorgang zou vinden, wie heeft dan de rechten? Wie heeft de rechten op de verschillende platformen? We hebben er destijds veel, zeer veel vragen over gesteld. Zelfs het contract met Woestijnvis is hier nog gelekt. Toen stond er wel in het contract dat men rond rechten dit niet kon doen naar een concurrerende zender. Strikt juridisch, als men zelf een zender opricht en zelf eigenaar is van die zender, denk ik dat die paragraaf zelfs niet meer rechtsgeldig is.

Het is allemaal ‘als, als, als’, maar het is van cruciaal belang om een duidelijk inzicht te hebben, want de verantwoordelijkheid van het vorig management van de openbare omroep voor de toekomst van die omroep is torenhoog. Als zou blijken dat men zich juridisch niet heeft ingedekt, dan is het puur wanbeleid geweest, pure zakkenvullerij van het toenmalig management. Ik praat duidelijk over de periode Mary-Van Hecke. Het komische is dat diezelfde Van Hecke er nu via Sanoma en via Humo bij betrokken is. Ik heb begrepen dat Sanoma apart zou bieden op de Nederlandse pijler, mogelijk ook op de Vlaamse. Dat zou ook nog eens een boeiende discussie zijn in het huishouden De Vijver-Corelio-Sanoma.

De moraal van het verhaal is dat we de belangen van de openbare omroep in dat toekomstige, digitale, snel evoluerende medialandschap op alle manieren moeten indekken. Als het zou doorgaan, is er maar één slachtoffer in het Vlaamse medialandschap, en dat is de openbare omroep zelf.

We hebben dat hier vier, vijf jaar geleden uittentreuren aangekaart. We stonden vaak moederziel alleen. Als we nu gelijk hebben en dat zou bewaarheid worden, zou ik echt geschandaliseerd zijn.

Ik supporter ook voor de Vlaamse ondernemers die dit proberen binnen te halen. En wat de openbare omroep betreft, kunnen we uit dit verhaal misschien nog goede lessen trekken.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Dit verhaal snijdt langs twee kanten. Aan de ene kant moet je het nu opnemen voor de openbare omroep. Aan de andere kant hebben wij jarenlang kritiek gegeven op de ondoorzichtigheid en de lucratieve deals die er zijn geweest.

Of de SBS-zenders VT4 en VIJFtv nu in Vlaamse handen komen of niet, de budgetten van die Vlaamse groepen zullen niet groter zijn. Ik wil de discussie of dat nu een goede zaak is of niet, wel eens aangaan. In het huidige landschap is het soms interessanter om een sterke buitenlandse groep te hebben die investeert in een lokaal product, wat ze tot nu toe gedaan hebben. Je kunt er niet omheen dat VT4 nu pas interessant is geworden en daardoor in de etalage staat. Uiteindelijk is dat met buitenlandse budgetten een Vlaams product geworden, en nu springen de Vlamingen erop.

De vraag is of dat op de lange termijn nog wel zo'n interessant verhaal zal zijn. Ik ben absoluut niet tegen het vrije ondernemerschap. Maar daar zit natuurlijk dat randje aan dat Woestijnvis door zijn verzekerde financiële klimaat en zijn zeer lang lopende, geheim gehouden contracten met de openbare omroep, is kunnen groeien tot wat het is geworden. Het is natuurlijk een privébedrijf. Alleen kun je er niet omheen dat het voor 100 procent financieel groot geworden is, via een omweg, via de VRT.

Het is natuurlijk nog niet zeker of Woestijnvis dit gaat halen. Ik kan me inbeelden dat de CLT-groep nog wat meer centen op tafel kan leggen om dat blinde vlekje in Europa in te vullen. In elk geval is de hamvraag welke rechten de VRT dan heeft. Ik weet niet wat er op dit moment genegotieerd wordt. Ik heb gezien dat de onderhandelingen stil liggen. Wat werd er exact genegotieerd? Waar zaten al die rechten?

Op welke zender het tv-programma ‘De slimste mens’ komt, interesseert mij eigenlijk totaal niet. Het wordt een ander verhaal als die succesformule gewoon kan worden overgeheveld naar een andere zender. Ik twijfel er niet aan dat de openbare omroep goede producties kan maken, maar als je de lijst van programma's van Woestijnvis als exclusieve partner van de

VRT bekijkt, en er in het worst case scenario van uitgaat dat men daar amper rechten op heeft en al die programma's gewoon verhuizen, waar sta je dan? Dan komt de openbare omroep weer aan deze deur kloppen als ze het niet waarmaken. Als de cijfers van het marktaandeel zakken, komen we hier weer met een resem vragen en zijn we weer vertrokken in die redenering.

Minister, ik zou graag weten welk actief de VRT van dat Woestijnvisverhaal heeft. Heeft de VRT überhaupt nog iets om over te onderhandelen? Speelt de reactie van de raad van bestuur en het management om de onderhandelingen te stoppen Wouter Vandenhoute in de kaart of niet? Ik weet het niet. Als de VRT geen rechten heeft, zit de heer Vandenhoute nu wellicht te lachen op zijn bureau. Want als het lukt, is hij weg met al zijn rechten. Dat is wat ik in dit verhaal wil weten: is er bij de openbare omroep iets dat gered kan worden van dit contract, dat jarenlang bijna een blanco cheque was van overheidsgeld? Of is het nu een lege doos?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik heb uiteraard input gevraagd aan de VRT. Op basis van die input kan ik u het volgende antwoord geven.

De overeenkomsten met Woestijnvis, waarin de rechtenverdeling wordt afgesproken, zijn vertrouwelijke overeenkomsten. De VRT kan over de inhoud van zijn vertrouwelijke contracten geen verdere informatie verstrekken. Ook de grote lijnen van deze rechtenregeling kunnen niet uiteengezet worden zonder de confidentialiteit van de overeenkomsten te schenden. Het is dan ook niet mogelijk om de contractuele bepalingen die opgenomen zijn in het Woestijnviscontract, te vertalen naar algemene principes die publiek bekendgemaakt kunnen worden.

De bekende gezichten van Woestijnvis zijn medewerkers van Woestijnvis. De afspraken met betrekking tot de medewerking van deze mensen aan VRT-programma's maken dus ook deel uit van de overeenkomsten tussen VRT en Woestijnvis.

Uiteraard wist een aantal mensen dat de zender te koop stond, maar ik noch de CEO van de VRT waren op de hoogte van de plannen van Woestijnvis. We hebben dat op hetzelfde moment als jullie vernomen.

In het persbericht dat de VRT vandaag verstuurde, lezen we dat de VRT en Woestijnvis eind december een contract sloten voor de invulling van het seizoen 2011-2012. Dat contract – geen intentieovereenkomst – blijft geldig en zal dit seizoen worden uitgevoerd. Voor de periode 2012-2015 tekenden beide partijen een intentieverklaring die de exclusieve relatie zou omvormen tot een preferentieel partnership, waarbij Woestijnvis programmavoorstellen eerst aan de VRT zou voorleggen. Zowel het preferentieel partnership als het contract zijn met de raad van bestuur besproken en gevalideerd.

Toen we op 21 januari allemaal vernamen dat De Vijver een bod wil uitbrengen op SBS Belgium, creëerde dat een nieuwe situatie. De directie en de raad van bestuur van de VRT lieten vandaag weten dat ze van oordeel zijn dat een preferentiële samenwerking tussen Woestijnvis en de openbare omroep niet werkbaar is in geval De Vijver VT4 en VIJFtv effectief zou overnemen. De onderhandelingen over het preferentieel partnership voor de periode 2012-2015 zijn om die reden voorlopig stopgezet.

Woestijnvis is en blijft voor de directie van de VRT een sterk gewaardeerd productiehuis. Er kan ook opnieuw worden onderhandeld met Woestijnvis over het preferentieel partnership als De Vijver geen eigenaar wordt van VT4 en VIJFtv. De VRT kan echter niet wachten op de mogelijke uitkomst van het bod om aan de voorbereiding te beginnen werken van een kwalitatieve invulling van het uitzendschema voor de jaren 2012-2013 met zowel interne als externe productiehuizen.

In de mededeling is het duidelijk dat het contract voor 2011-2012 door beide partijen logisch en loyaal moet worden uitgevoerd. Dat strekt beide partijen tot wet. De onderhandelingen die

nog moesten worden gevoerd of afgesloten om dat preferentieel partnership vanaf 2012-2015 verder uit te werken, worden voorlopig opgeschort tot er duidelijkheid is of De Vijver die twee zenders gaat kopen of niet. De VRT zegt dat ze niet kan blijven wachten en wil zich voorbereiden in de beide gevallen. Als De Vijver koopt, dan kan Woestijnvis nog moeilijk samenwerken met de VRT; indien niet, dan kunnen de onderhandelingen opnieuw worden opgestart. In elk geval is het een daad van goed bestuur dat de VRT zich niet afwachtend opstelt, maar voorbereidingen treft voor het seizoen 2012-2013. Voor de rest moeten we afwachten hoe de verkoopovereenkomst of de procedure verder afloopt, wie kandidaat is en wie die zenders zal overnemen.

Momenteel is er geen overeenkomst tussen Flanders Classics en de VRT betreffende de uitzending van de Vlaamse wielerklassiekers. De onderhandelingen tussen de VRT en Flanders Classics zijn ver gevorderd, maar nog niet afgerond.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het on hold zetten van de onderhandelingen was inderdaad een daad van goed bestuur. Het zou niet gepast zijn om daar in deze fase over te praten. Daar kan ik begrip voor opbrengen. Het omgekeerde zou ik betreuren.

Bij de vertrouwelijkheid van de overeenkomsten heb ik een dubbel gevoel. De sterke productiehuisen hebben zelf de rechten, de kleine hebben niets. Die regel werd in het verleden het meest gehanteerd. Studio 100, het opstarten van een eigen kindzender, een pretpark en aanverwante nevenproducten, zijn daar een illustratie van. Uit de geheimzinnige formulering kan ik alleen maar afleiden dat dat voor het grootste deel van de Woestijnvis-programma's ook zo is. Ik meen te weten dat dat voor een of twee programma's niet zo is.

Ik gun Woestijnvis zijn eigen zenders, maar het zou een zware dobber zijn indien ook al de rechten van de bekende schermgezichten hun programma's mee verhuizen, des te meer omdat De Vijver 40 procent aandeelhouder is van deMENSEN, die ook een belangrijke hofleverancier is van de VRT, weliswaar niet exclusief. Voor de toekomst van de omroep, voor de beheersovereenkomst, en voor de kijker is het belangrijk dat er snel duidelijkheid komt, ook over de rechten. Hoe vertrouwelijk die informatie ook kan zijn, het gaat wel over het publiek belang en over een beheersovereenkomst. Minister, ik heb er begrip voor dat u dit in het belang van de omroep beschermend benadert. Maar dat kan niet blijven duren, want je moet op een bepaald moment keuzes maken en nieuwe strategische opties nemen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Het is geen toeval dat de VRT communiceert over die problematiek net voordat de commissie Media van start gaat. Iedereen die de mediasector kent, weet dat er een oplossing moet worden gezocht voor die rechtenkwestie. Ik vind dat alle productiehuisen die bij de openbare omroep werken, op dezelfde manier moeten worden behandeld. Het getuigt van slecht management uit het verleden, zelfs van de politiek, dat het contract van een bedrijf als Woestijnvis dat op jaarbasis een waarde heeft van 7 procent van de omzet van de openbare omroep, zo'n bepalende rol speelt in de toekomst van de openbare omroep. Een actor die 7 procent van de omzet voor zijn rekening neemt, bestaat niet in de privésector. De VRT zal vallen of staan door wat er gebeurt bij Woestijnvis. Als de plannen van Woestijnvis doorgaan, dan wordt het marktaandeel van de openbare omroep gehalveerd.

De heer Bart Caron: U pleit daar toch al jaren voor?

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik verwijt u niets, want u hebt daar eigenlijk niets mee te maken. Waar wij hier eerder in dit parlement al voor hadden gewaarschuwd, komt nu stilaan uit. Er wordt gepokerd tussen de VRT en Woestijnvis. Ik vrees echter dat de heer Vandenhoute een betere pokeraar is dan de VRT. Hij kent ook alle contracten.

De heer Caron heeft terecht verwezen naar de problematiek van de wielervedstrijden. Straks is er ook het voetbalcontract. De heer Vandenhoute en Belgacom zitten daar ook tussen.

Het is oké dat de onderhandelingen on hold staan. Als Woestijnvis zaken binnenhaalt zoals de wielervedstrijden, het voetbalcontract en alle andere rechten, zal het de openbare omroep gewoon gebruiken als opstap om dan een jaar later de grote concurrent te worden van diezelfde openbare omroep. De openbare omroep neemt enorme risico's. Als Vandenhoute het niet haalt, kan hij nog altijd zijn eigen digitale televisie ontwikkelen. Hij heeft voldoende rechten en voldoende sport. Hij moet enkel nog een nieuwsdienst ontwikkelen.

We moeten een oplossing zoeken voor dat probleem van die rechten. Er zijn politici die zeggen dat dit geheim is, maar volgens mij kunnen basisprincipes nooit geheim zijn. Uit alle boeken over transparantie blijkt dat 90 à 95 procent van de informatie van een bedrijf niet geheim is.

We moeten openheid creëren. In de beheersovereenkomst moet worden opgenomen dat alle productiehuisen gelijkwaardig worden behandeld. De openbare omroep zal in de toekomst vooral aan zichzelf moeten denken. Anders zal het over een aantal jaren niet 'live or let die', maar gewoon 'die' zijn. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik begrijp dat u het antwoord krijgt van de openbare omroep. Dat antwoord kennen we intussen. Als die mensen het hebben over vertrouwelijk of geheim, dan willen ze meestal iets niet zeggen.

Het is niet onbelangrijk dat we zeker door deze omstandigheden te weten zouden komen wat de openbare omroep in handen heeft. Is het niet vreemd dat wij als hoofdaandeelhouder van de openbare omroep voor het volgende jaar of voor de volgende twee jaren blind moeten rijden en nadenken over de toekomstige strategie van die openbare omroep? Men moet toch weten wat men in huis heeft. Wat is de waarde van die 47 producties in ongeveer 14 jaar? Ik wil ook de nadruk leggen op de beeldarchiefwaarde van al die zaken. Dan wil men toch weten of er bij de openbare omroep, waar wij verantwoordelijk voor zijn, nog iets in de kast zit.

De heer Carl Decaluwe: Het gaat hier om rechten die betaald zijn met staatssteun. Als een privaat bedrijf met al die rechten wegloopt, contractueel bedongen, dan is de vraag of dat op Europees vlak te verdedigen valt. Strikt juridisch kan dat worden geclassificeerd als ontoelaatbare staatssteun. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toepassing van de deontologische code voor journalistiek in VRT-programma's - 1017 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Collega's, ik verwijs naar de Raad voor de Journalistiek, die in oktober een Code van de Raad voor Journalistiek voorstelde. Daarin ging het over het werken met een verborgen camera. In het VRT-persbericht hierover lezen we: "In deze nieuwe Code van de Raad voor de Journalistiek kunnen alle media-actoren zich vinden, maar daarnaast hanteert de VRT ook een eigen, strengere deontologische code voor zijn journalisten. Dit helemaal in het verlengde van het feit dat de openbare omroep op dit vlak altijd al een voorloper en een voortrekker is geweest."

Ik kan ook verwijzen naar het redactiestatuut, met daarin een aantal goed omschreven opdrachten. Er wordt ook bepaald dat programmamakers onder andere de strafwetgeving op

het niet respecteren van bepaalde persoonlijkheidsrechten, zoals het recht op privacy, recht op eer en goede naam enzovoort, alsook de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennismaken en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie, moeten naleven.

Recente uitzendingen van de VRT-programma's Basta op Eén en Peeters & Pichal op Radio 1 roepen vragen op, omdat zij gebruikmaken van journalistieke methodes en dus journalistieke bijdragen leveren. Een mooi voorbeeld is het deel over de belspelletjes. Jelle De Beule van Neveneffecten zegt daarover dat ze geen journalisten zijn, ook geen onderzoeksjournalisten. Die programma's domineren daarna wel het nieuws. Men maakt er dan wel nieuws van. Voor Peeters & Pichal geldt hetzelfde. Waarschijnlijk vallen die programma's niet onder die codes, maar men maakt wel handig gebruik om telkenmale, uur na uur, het onderwerp als hoofditem in het nieuws te brengen. Dat is dus toch wel journalistiek.

Ik heb vorige week de undercoverreportage van Basta bekeken. Ik ben beschaamd dat ze op de openbare omroep wordt uitgezonden. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Dat is blijkbaar allemaal geen probleem. Er wordt zelfs gestolen. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Mijnheer Caron, dat is typisch een reactie van progressieven: dat is geen probleem, alles moet kunnen. Mensen kijken ernaar. Ze vinden dat de normaalste zaak van de wereld: we krijgen ons geld niet terug? Dan pakken we een bureau mee. Ik heb daar moeite mee. We kunnen daarover van mening verschillen. Punt is dat de undercoverreportages van de openbare omroep, die waarschijnlijk niet onder al die codes vallen, nieuws wordt gemaakt, telkens als eerste punt worden gebracht. Gaat het dan om de ondersteuning van de programma's? Ik heb daar problemen mee.

Minister, ik zou nog twintig voorbeelden kunnen geven, maar ik zal het hierbij laten. Welke VRT-programma's vallen onder de verantwoordelijkheid van de algemeen hoofdredacteur? Welke afwegingen maakt de VRT-directie bij het aanduiden van programma's die onder de verantwoordelijkheid van de algemeen hoofdredacteur vallen? Worden er met externe productiehuzen afspraken gemaakt in verband met het naleven van de deontologische code en het redactiestatuut van de VRT? Zo neen, waarom niet en zo ja, werden deze afspraken in het geval van de reportage met een verborgen camera van Basta nageleefd? Worden journalistieke reportages uit infotainmentprogramma's zoals Peeters & Pichal en Basta voor uitzending gescreend door de algemeen hoofdredacteur en/of de directie? Het wordt immers vaak als groot nieuws gebracht in de eigen nieuwsjournaals.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, wat me wel stoort, is dat in Humo van diezelfde week een interview staat, dat alleen tot stand kon komen dankzij voorkennis en de zakelijke relaties tussen een aantal partners die daarbij betrokken zijn. Dat zijn zaken die me wel mateloos storen.

Voor het overige hebt u gemerkt dat ik met satire niet de minste moeite heb. Het is een ludieke manier om een discussie over een aantal consumententema's aan te zwengelen. Maar, mijnheer Decaluwe, dat doet niets af van uw vragen, die op zich terecht zijn. Daar ga ik verder niet op in.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zal met veel interesse luisteren naar het antwoord. Ik heb geprobeerd die discussie over het programma Basta haarfijn te voeren. Ik vind dat goede televisie. Ook in het parlement begon men daar echter een andere definitie aan te geven. Plots was het, volgens de collega van de N-VA, een mooi staaltje van nieuwe onderzoeksjournalistiek. Kunnen we daar eens in detail op ingaan? Want dat is toch onze verantwoordelijkheid. Ik vind het een heel goede tv-stunt, een heel goede productie. Undercoverjournalistiek is nog

iets anders. Ik had het onderwerp dan in ‘Panorama’, als programma van de nieuwsdienst verwacht. Nu is het een amusementsprogramma van een externe toeleverancier.

Men kan nogal vlug een grens overschrijden, de privacy schenden enzovoort. Dan heeft het individu het recht om een klacht in te dienen. Als het programma niet onder de journalistieke deontologische code of een redactiestatuut valt, dan vraag ik me af wat men moet doen. Men kan dan hooguit een brief schrijven naar het productiehuis, waarin men schrijft dat men het niet fijn vond. Het gaat hier bovendien om een openbare omroep. Dat is dus niet zo onbelangrijk. Het staat los van de discussie over hoe ze televisie maken. Dat is iets heel anders.

Minister Ingrid Lieten: Collega’s, ik heb deze vraag ook aan de VRT voorgelegd. We kunnen het kader als volgt schetsen. Alle programma’s van de nieuwsdienst van de VRT vallen onder de eindverantwoordelijkheid van een van de hoofdredacteurs. Alle andere programma’s vallen in principe onder de verantwoordelijkheid van de desbetreffende netmanager televisie of nethoofd radio.

De programma’s van de nieuwsdienst zijn programma’s met een hoge actualiteitsgraad, ze bieden nieuws en duiding, en vallen dus onder de eindverantwoordelijkheid van een van de hoofdredacteurs. In nogal wat andere VRT-programma’s wordt ook journalistiek werk geleverd, bijvoorbeeld documentaires op Canvas of Peeters & Pichal op Radio 1. In dat geval vallen deze programma’s onder de verantwoordelijkheid van de netmanager van televisie of het nethoofd radio.

Programma’s van externe productiehuisen vallen in principe niet onder de verantwoordelijkheid van de algemeen hoofdredacteur van de nieuwsdienst van de VRT, tenzij ze zeer uitzonderlijk besteld zijn door de nieuwsdienst. Ze vallen dus niet onder de deontologische code en het redactiestatuut van de VRT. Deze programma’s vallen onder de verantwoordelijkheid van het netmanagement en moeten voldoen aan het programmacharter van de VRT. Als deze programma’s journalistieke bijdragen bevatten, moeten deze bijdragen ook voldoen aan de deontologische regels van de Code van de Raad voor de Journalistiek, die geldt voor iedereen die journalistiek actief is.

De VRT legt de externe productiehuisen op om producties af te leveren die voldoen aan onder andere de wettelijke bepalingen en de VRT-kwaliteitsnormen, zoals onder meer het programmacharter en, indien toepasselijk, de deontologische regels voor journalistiek. Dit geldt ook voor de verborgencamerareportage van Basta. Deze afspraken werden, aldus de VRT, nageleefd.

Alle journalistieke reportages uit ‘niet-nieuwsdienst-programma’s’ vallen onder de eindverantwoordelijkheid van de netmanager televisie of het nethoofd van de radio. Basta werd vooraf gescreend door de netmanager en de algemeen directeur media. Peeters & Pichal – dat een consumenten- maar geen infotainmentprogramma is –, gaat live op antenne, zodat screening vooraf niet mogelijk is. Het nethoofd radio blijft evenwel verantwoordelijk voor de inhoudelijke invulling van het programma, zoals hierboven reeds vermeld.

Wat niet in orde was, is effectief zoals de heer Caron zegt: mocht Humo een voorkeursbehandeling krijgen, dan is dat niet afgesproken en niet volgens de regels die afgesproken zijn met de VRT. De VRT heeft Woestijnvis daar schriftelijk op gewezen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, uw antwoord volstaat voor mij niet. Op een aantal punten kan de Code van de Raad van de Journalistiek en het redactiestatuut op een handige manier gemakkelijk worden omzeild. Een productiehuis maakt maar programma’s, kan blijkbaar alles maken wat het wil en uiteindelijk wordt dat zelfs hoofdpunt van het nieuws. Dat valt dan onder de nieuwsredactie. Ik vind dat een bedenkelijke techniek. Dat komt steeds vaker voor. Dat is ook zo met Peeters & Pichal: ze maken nieuws. Dat gebeurt waarschijnlijk in

afpraak met de nieuwsredactie. Men spreekt af iets te zullen doen en er dan het hoofdpunt van maken. Er zullen er dan nog wel een paar zijn die er in het parlement vragen over stellen, en zo zijn we weg. Ik vind dat een bedenkelijke manier van werken. Zo laadt Basta in de aflevering over de belspelletjes alle zonden Israëls op vtm, maar als je de analyse bekijkt, is dat een mengelmoes van beelden van vtm, VT4 en andere. Men zegt dat men dat wist maar dat het daar niet over gaat. Ik vind dat een bedenkelijke techniek. Vooral dat men bij de concurrentie met een verborgen camera gaat werken. Stelt u zich voor dat iemand van de derden, van sp.a of CD&V, een politieke reportage zou maken met een verborgen camera. En, minister, wij komen dan op uw kabinet, en omgekeerd. Ik vind dat een bedenkelijke manier van journalistiek, die geen journalistiek is. Het wordt ten volle uitgebuit door de journalistiek en door de nieuwsdiensten. Ik stel vast dat men daar allemaal niet zwaar aan tilt. Maar ik voorspel u dat, als het zo doorgaat, we binnen vier of vijf jaar nog grote stoten zullen meemaken. Het is deontologisch niet correct.

Minister Ingrid Lieten: Ik wil wat tegengas geven, mijnheer Decaluwe. Ik zeg helemaal niet – en de VRT zegt dat ook niet – dat we daar niet aan tillen. Ik heb de spelregels proberen te duiden en onder welke verantwoordelijkheden ze vallen. Voor iedere journalistieke bijdrage, of het nu is voor een nieuwsprogramma of voor een ander programma, moet de journalist de Code voor de Journalistiek volgen. Nieuwsprogramma's vallen onder de verantwoordelijkheid van de nieuwsredactie, andere programma's vallen onder de verantwoordelijkheid van de netmanagers. Zij hebben de verantwoordelijkheid om te weten of programma's al dan niet door de beugel kunnen. Bij de VRT heeft men, naast de Code voor de Journalistiek, bijkomende referentiekaders. De nieuwsdienst heeft een eigen deontologische code, die nog verder gaat, en een deontologische commissie, die verder gaat dan de Code voor de Journalistiek, die voor iedereen is opgemaakt door de Raad voor de Journalistiek. Men heeft ook een referentiekader voor de programma's die niet onder de nieuwsdienst vallen. Dat is het programmacharter. De netmanager moet oordelen of dat al dan niet past. Je kunt erover discussiëren of de regels verfijnd genoeg zijn en of ze moeten verbeterd worden, maar je kunt niet zeggen dat het allemaal met de mantel der liefde wordt toegedekt. Dat is niet waar. Ik wou nog even deze nuance aanbrengen.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, uw antwoord roept bij mij nog een aantal andere vragen op. Wat is nu precies journalistiek en wat is informatie? Dat bepaalt wie hier verantwoordelijk is. Je moet ook afgaan op de getuigenissen van de makers, die zeggen dat er genoeg amusement in steekt en dat het dus geen journalistiek is. Dat is een moeilijkheid, en dat is niet alleen zo bij de openbare omroep. Als je geen lid bent van de journalistenbond, ben je officieel geen journalist. Ik weet waarover ik spreek. Ik heb die discussie met de bond jarenlang gevoerd. Op een bepaald moment gaven wij onze kaarten terug omdat we daardoor een vrijgeleide kreeg om zonder sancties vanuit de journalistenbond dingen te doen. Draai het even om. Ik wil geen regeltjes voor God en klein Pierke, maar dat is hier mijn bedenking. Ik weet hoe je het moet aanpakken. In dit geval loopt het niet fout, maar er kan wel eens een dag komen dat het wel fout loopt en dat al die controlemechanismen niet functioneren omdat ze geen grond van functioneren hebben. Bij een openbare omroep moet men daar iets voorzichtiger mee omspringen omdat we daar politiek op worden aangevallen. We moeten weten hoe we dat bekijken. We moeten oog hebben voor een aantal details. Misschien moeten we dat in die grote mand van de beheersovereenkomst leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■